1. Demografický vývoj

Sídelní struktura

Čtvrtý nejhustěji osídlený kraj.

Ústecký kraj je se svou rozlohou 533 870 ha sedmým největším krajem v Česku a na rozloze státu se podílí 6,8 %. Ke konci roku 2025 žilo v Ústeckém kraji 805 943 obyvatel, což bylo 7,4 % všech obyvatel republiky. Ústecký kraj patří dlouhodobě ke krajům s vyšší hustotou obyvatelstva. Ke konci roku 2025 zde žilo na 1 km^2 v průměru 151,0 obyvatel, náš kraj byl tak čtvrtým nejhustěji osídleným krajem Česka. Při porovnání s republikovým průměrem (138,4 obyvatel na km^2) žilo v Ústeckém kraji o 12,6 obyvatel na km^2 více.

Nejvyšší hustota obyvatel byla v okrese Ústí nad Labem.

V rámci vnitroregionálního pohledu byl počet obyvatel v okresech Děčín, Chomutov, Litoměřice, Teplice a Ústí nad Labem poměrně vyrovnaný a pohyboval se mezi 119 až 128 tis. obyvateli. V okrese Most žilo celkem 107,0 tis. obyvatel a nejméně obyvatel žilo v okrese Louny, a to pouhých 86,8 tis. Zároveň je však okres Louny co do rozlohy největším okresem v kraji. V hustotě obyvatelstva, která zde v loňském roce dosáhla 77,5 obyvatel na 1 km^2, tak byl hluboce pod průměrem kraje i pod průměrem Česka. Druhým okresem s nejnižší hustotou obyvatel byly Litoměřice (115,4 obyvatel na 1 km^2), nejvyšší hustota byla v okrese Ústí nad Labem (289,7 obyvatel na 1 km^2).

Graf 1.1 Sídelní struktura Ústeckého kraje v letech 2001 a 2025 (k 31. 12.)

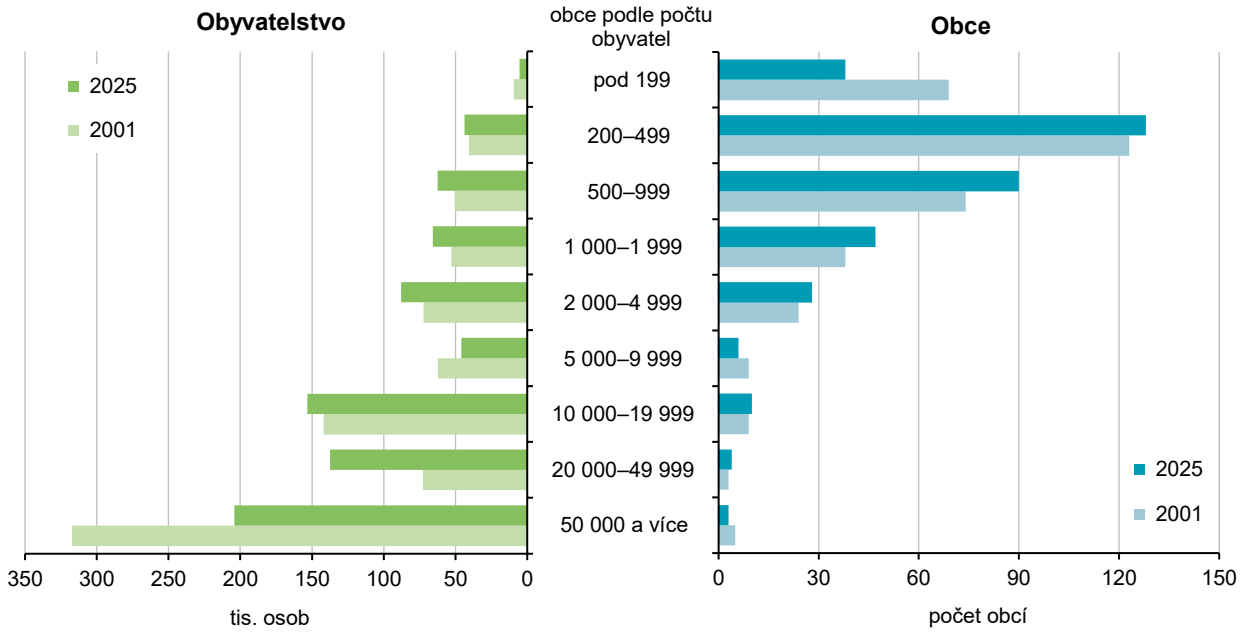

Kraj je tvořen 354 obcemi.

V Ústeckém kraji bylo k 1. 1. 2025 celkem 7 okresů, 16 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, 30 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a 354 obcí. Na území kraje se nacházelo 59 měst, z toho 5 statutárních, a 11 městysů. Nejvíce obcí, celkem 105, se nacházelo v okrese Litoměřice, druhý nejvyšší počet byl v okrese Louny (70). Naproti tomu nejméně obcí měl okres Ústí nad Labem (23) a Most (26).

Počet obcí se v kraji od roku 2001 nezměnil.

Při porovnání počtu územních jednotek v letech 2001 a 2025 nedošlo ke změně celkového počtu obcí v kraji, počet měst ale vzrostl o 13 a počet statutárních měst se zvýšil o 2. S obnovením titulu městys byl tento titul ve sledovaném období

postupně udělen od roku 2007 nejprve 9 obcím Ústeckého kraje, od roku 2013 jich v kraji bylo celkem 10 a od roku 2017 náleží tento titul i jedenácté obci v kraji.

Graf 1.2 Sídelní struktura Ústeckého kraje a Česka bez Prahy k 31. 12. 2025

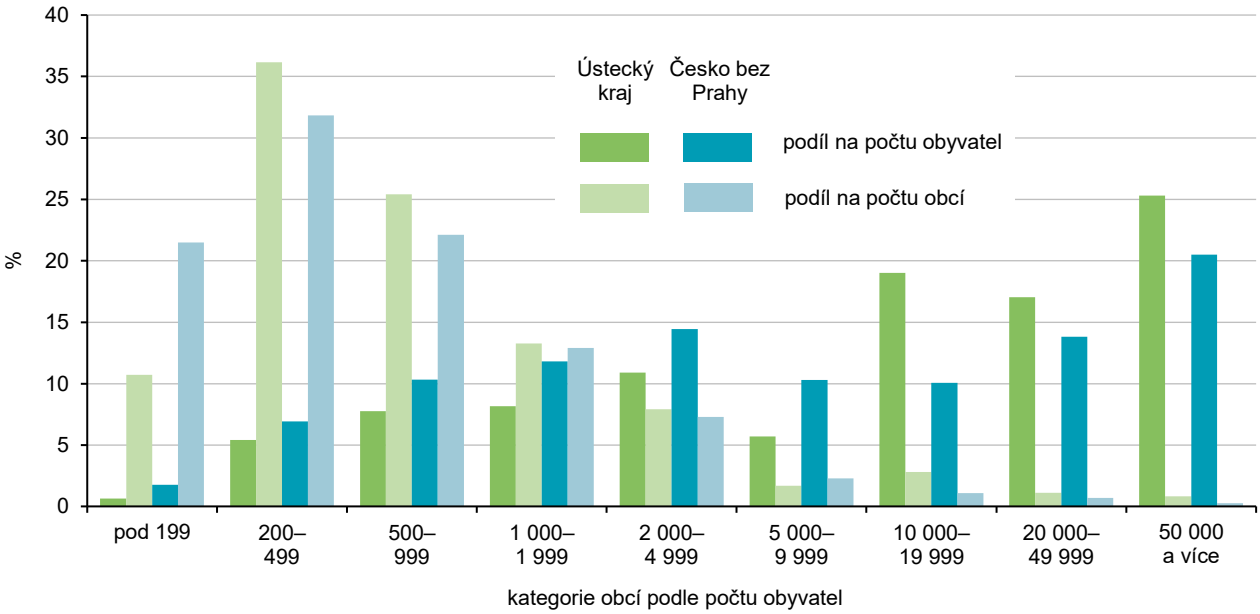

Podíl městského obyvatelstva v obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

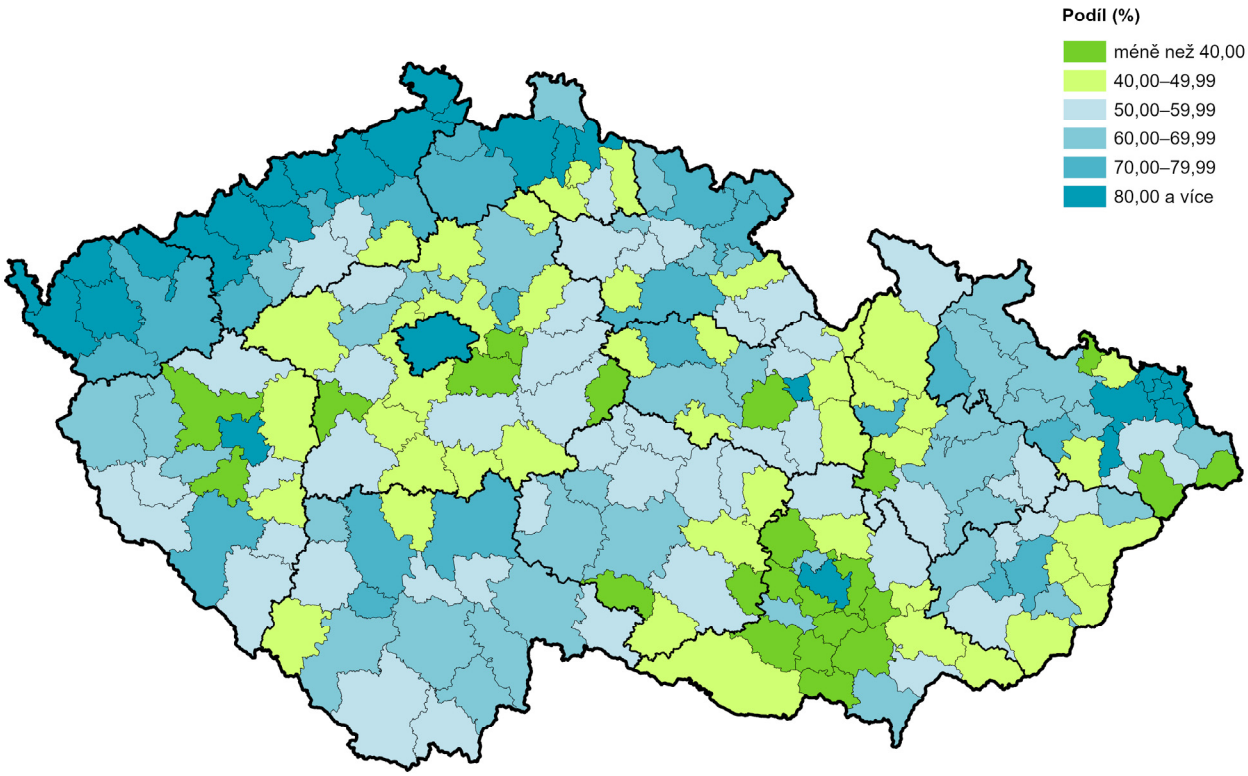

Zdroj: ČSÚ

128 obcí v kraji nemělo více než 499 obyvatel.

Z celkového počtu 354 obcí na území Ústeckého kraje jich k 31. 12. 2025 nejvíce spadalo do velikostní skupiny 200–499 obyvatel (128 obcí), v 90 obcích žilo 500–999 obyvatel, 47 obcí náleželo do kategorie 1 000–1 999 obyvatel a obcí s méně než

200 obyvateli bylo v kraji 38. Obcí o velikosti 2 000–4 999 obyvatel bylo 28, obcí s 10 000–19 999 obyvateli bylo 10, obcí s 5 000–9 999 bylo 6, obce s 20 000–49 999 obyvateli byly 4 a obce s 50 000–99 999 obyvateli byly v kraji 3.

Více než 60 % obyvatel kraje žije v obcích s 10 000 a více obyvateli.

Porovnáním sídelní struktury Ústeckého kraje a Česka je zřejmé, že v Ústeckém kraji bydlí obyvatelé častěji ve větších obcích. Podíl obyvatel žijících v obcích do 9 999 obyvatel byl ke konci roku 2025 v kraji v porovnání s republikovým průměrem nižší o 9,8 p. b. V obcích do 9 999 obyvatel žilo v té době 38,6 % obyvatel Ústeckého kraje, v průměru v celém Česku činil tento podíl 48,5 % obyvatel.

Snížil se počet obcí s méně jak 200 obyvateli.

Oproti roku 2001 žilo v roce 2025 v Ústeckém kraji méně obyvatel v obcích do 200 obyvatel, jejich podíl se snížil o 0,5 p. b. na 0,7 % celkového počtu obyvatel kraje. Dále se snížil podíl obyvatel žijících v obcích s 5 000–9 999 obyvateli (o 1,9 p. b.) a v obcích s 50 000–99 999 obyvateli (o 13,4 p. b.). U všech těchto velikostních skupin obcí ale došlo k poklesu počtu obcí. Počet obcí s méně než 200 obyvateli poklesl od roku 2001 do roku 2025 o 31 obcí, počet obcí s 5 000–9 999 obyvateli se snížil o 3 a počet obcí s 50 000–99 999 obyvateli se snížil o 2.

Počet a pohyb obyvatel

V kraji žilo 7,4 % obyvatel Česka.

K 31. 12. 2025 žilo v Ústeckém kraji celkem 805 943 obyvatel, z toho bylo 397 385 mužů a 408 558 žen. Na celkovém počtu obyvatel Česka se vloni kraj podílel ze 7,4 %. Tento podíl se však od roku 2001, kdy žilo v kraji 8,0 % všech obyvatel Česka, neustále snižuje. Příčinou je nejen postupný úbytek obyvatelstva v kraji, ale také nárůst celkového počtu obyvatel Česka. Zatímco počet obyvatel Česka byl v porovnání s rokem 2001 vloni vyšší o 709 403 obyvatel (o 7,0 %), počet obyvatel Ústeckého kraje se za stejné období snížil o 13 507 obyvatel (o 1,6 %). Počet obyvatel kraje klesá od roku 2010, s výjimkou let 2019 a 2022.

Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Ústeckém kraji

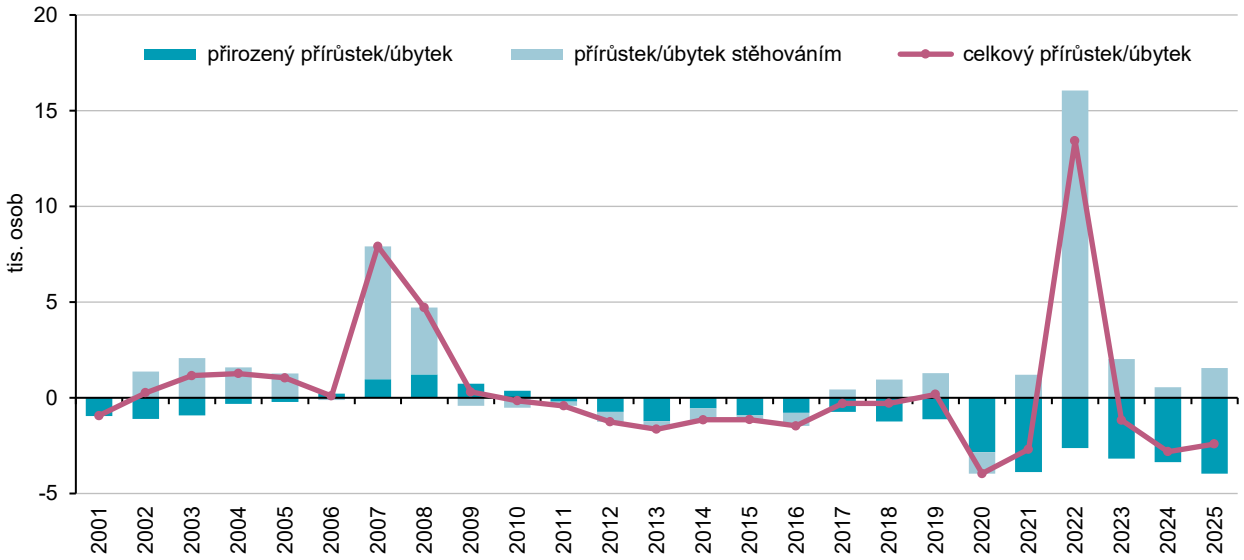

Počet obyvatel meziročně poklesl.

V průběhu roku 2025 se počet obyvatel kraje snížil o 2 413 obyvatel (o 0,3 %). Pokles zaznamenalo devět ze čtrnácti krajů. Nejvíce se počet obyvatel snížil v Moravskoslezském kraji, a to 6 233 obyvatel (o 0,5 %). Nejvíce obyvatel naopak získalo hl. m. Praha a Středočeský kraj, kde se počet obyvatel zvýšil o 9 204 osob, resp. o 10 919 osob (shodně o 0,7 %).

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

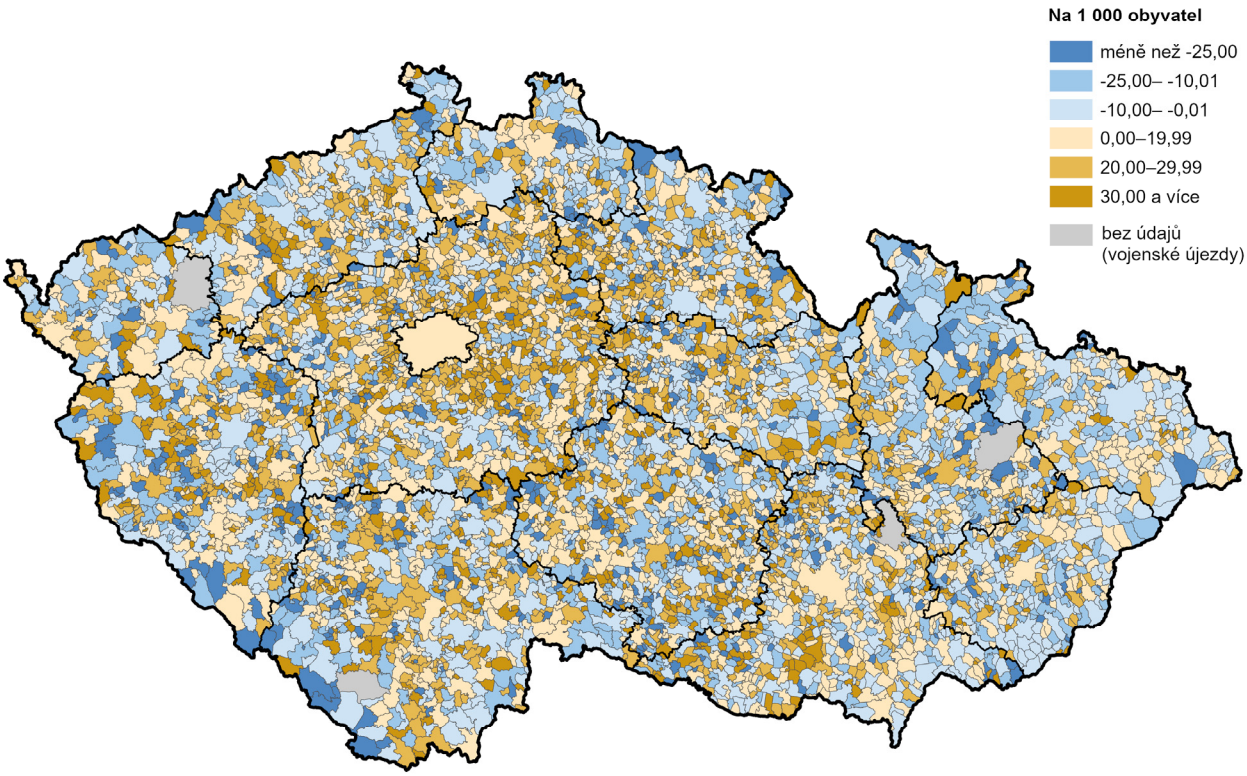

Zdroj: ČSÚ

Celková bilance obyvatel kraje za uplynulých 7 let je kladná zásluhou přírůstku obyvatel v roce 2022.

Oproti roku 2021, kdy se uskutečnilo poslední sčítání lidu, se počet obyvatel v Ústeckém kraji zvýšil o 7 045 osob (o 0,9 p. b.), a to výhradně zásluhou meziročního nárůstu v roce 2022, kdy se Ústecký kraj stal útočištěm pro uprchlíky z Ukrajiny. Po roce 2021 došlo k nárůstu počtu obyvatel ve většině krajů s výjimkou Moravskoslezského, kde za stejné období jejich počet poklesl o 1 609 osob (o 0,1 p. b.). Nejvíce obyvatel po roce 2021 získalo hl. m. Praha, a to 131 678 obyvatel (nárůst o 10,3 %).

Meziročně poklesl počet obyvatel ve všech okresech vyjma okresu Louny.

Z vnitrokrajového pohledu došlo meziročně k poklesu počtu obyvatel ve většině okresů Ústeckého kraje s výjimkou okresu Louny, kde se naopak počet obyvatel oproti loňskému roku zvýšil o 117 obyvatel (o 0,1 %). Nejvíce se snížil počet obyvatel v okresech Děčín a Ústí nad Labem, a to o 799 obyvatel, resp. 762 obyvatel (shodně o 0,6 %).

Po roce 2021 se nejrychleji snižoval počet obyvatel v okrese Děčín.

V porovnání s rokem 2021 byl vloni počet obyvatel nižší pouze v jednom okrese, a to v okrese Děčín, kde došlo k úbytku o 1 303 obyvatel (o 1,0 %). Ve zbývajících okresech se počet obyvatel od roku 2021 zvýšil, nejvíce v okrese Teplice (o 3 186 obyvatel, tj. o 2,6 %).

Z dlouhodobého pohledu ubývá obyvatelstvo především v okresech Most a Děčín. Okres Děčín byl co do počtu obyvatel v roce 2001 největším okresem kraje, na celkovém počtu obyvatel kraje se podílel 16,3 %. V loňském roce zde žilo 15,5 % obyvatel kraje a okres Děčín je tak v současnosti až druhým nejlidnatějším okresem v kraji po okrese Teplice.

Pohyb obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje v letech 2021 až 2025

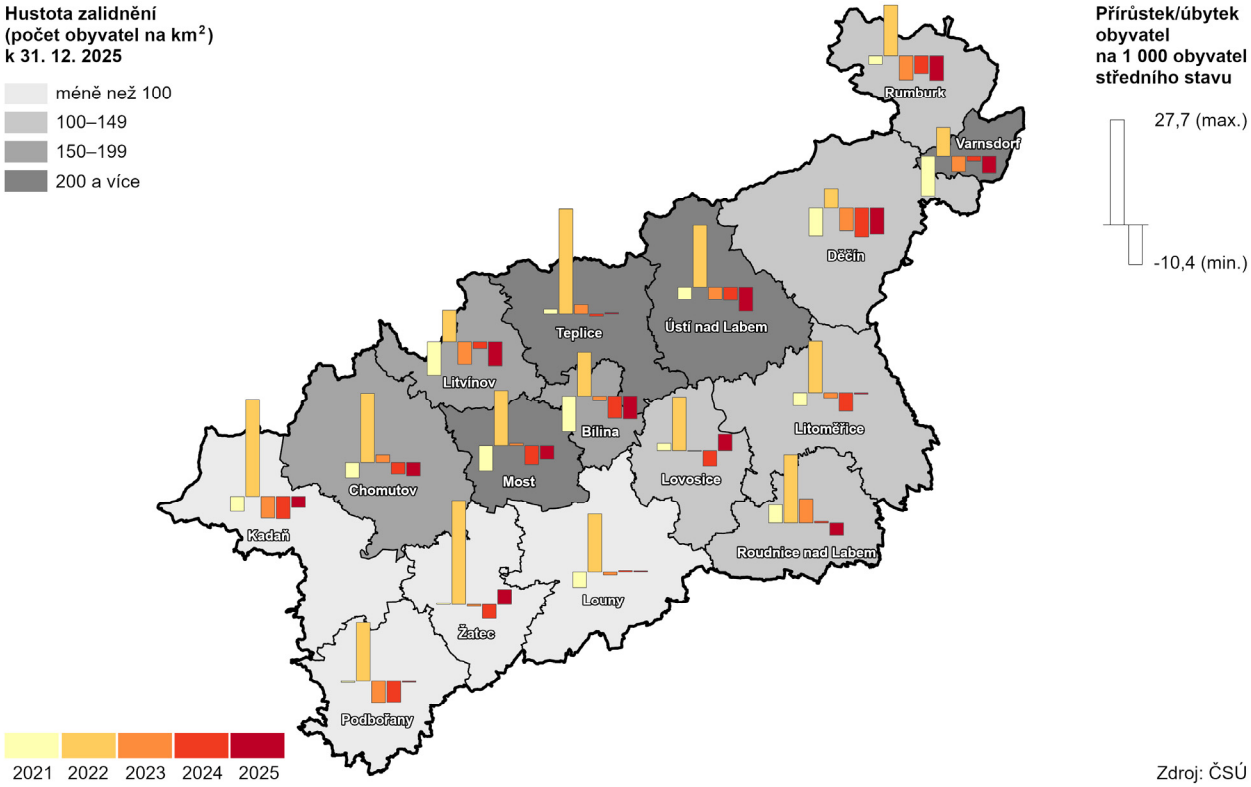

Zdroj: ČSÚ

Přirozený přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

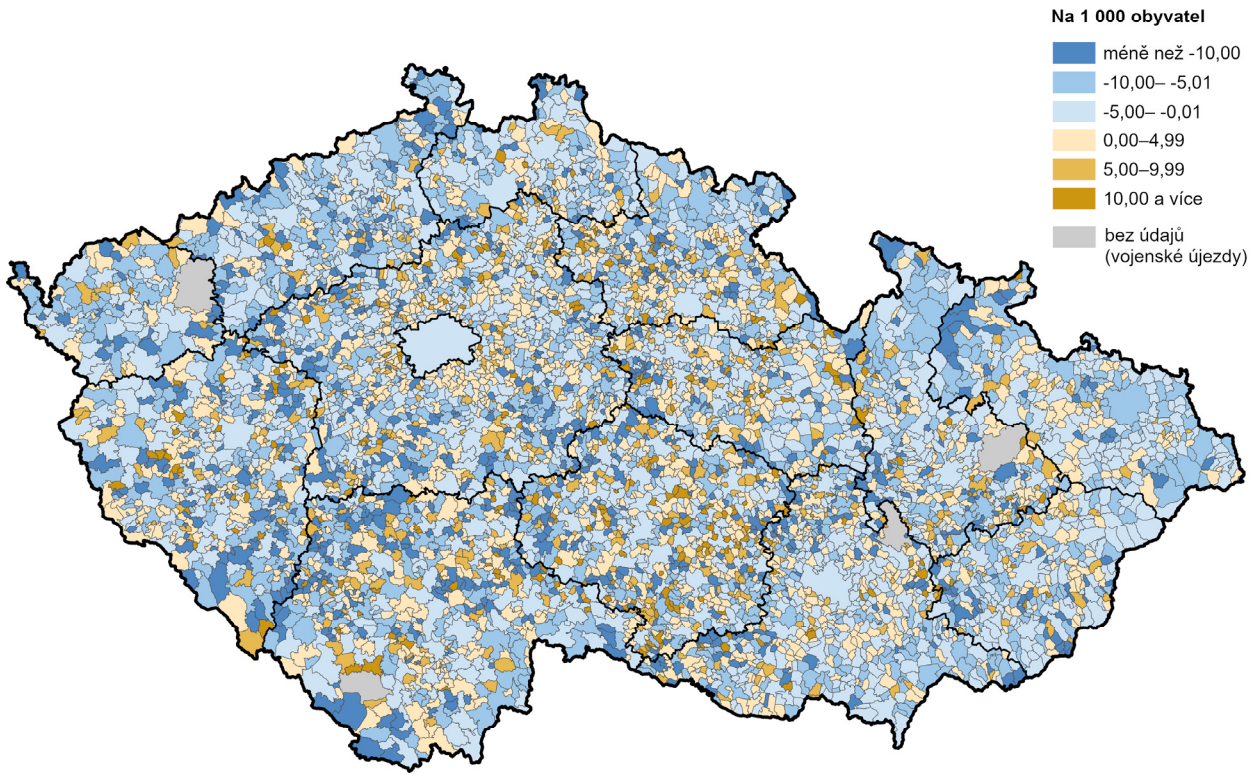

Zdroj: ČSÚ

Počet obyvatel kraje klesá …

Jak již bylo uvedeno výše, počet obyvatel Ústeckého kraje se v průběhu roku snížil o 2 413 obyvatel. V přepočtu na 1 tisíc obyvatel se tak počet obyvatel kraje snížil o 3,0. Celkový úbytek obyvatel v kraji pravidelně zaznamenáváme od roku 2010 s výjimkou let 2019 a 2022, kdy celkový přírůstek obyvatel v kraji dosáhl 0,2 resp. 16,6 obyvatel na 1 tisíc obyvatel kraje. K nejvýraznějšímu celkovému úbytku obyvatel došlo v tomto období v roce 2020, kdy počet osob bydlících v kraji poklesl o 4,8 na 1 tisíc obyvatel kraje. V letech 2021, 2024 a 2025 kraj ztratil každoročně 3,0 nebo více obyvatel na 1 tisíc obyvatel.

…a to zásluhou dlouhodobého přirozeného úbytku obyvatel.

Příčinou celkového úbytku obyvatel v kraji je dlouhodobý přirozený úbytek obyvatel, ke kterému dochází, když počet zemřelých převažuje nad počtem narozených. V období 2001 až 2025 docházelo pravidelně k poklesu obyvatel přirozenou měnou. Výjimkou byly pouze roky 2006 až 2010, kdy počet narozených převýšil počet zemřelých. Vloni byla přirozená měna příčinou snížení počtu obyvatel v kraji v porovnání s rokem 2024 o 3 964 osob, tj. o 4,9 osob na 1 tisíc obyvatel.

Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v roce 2025

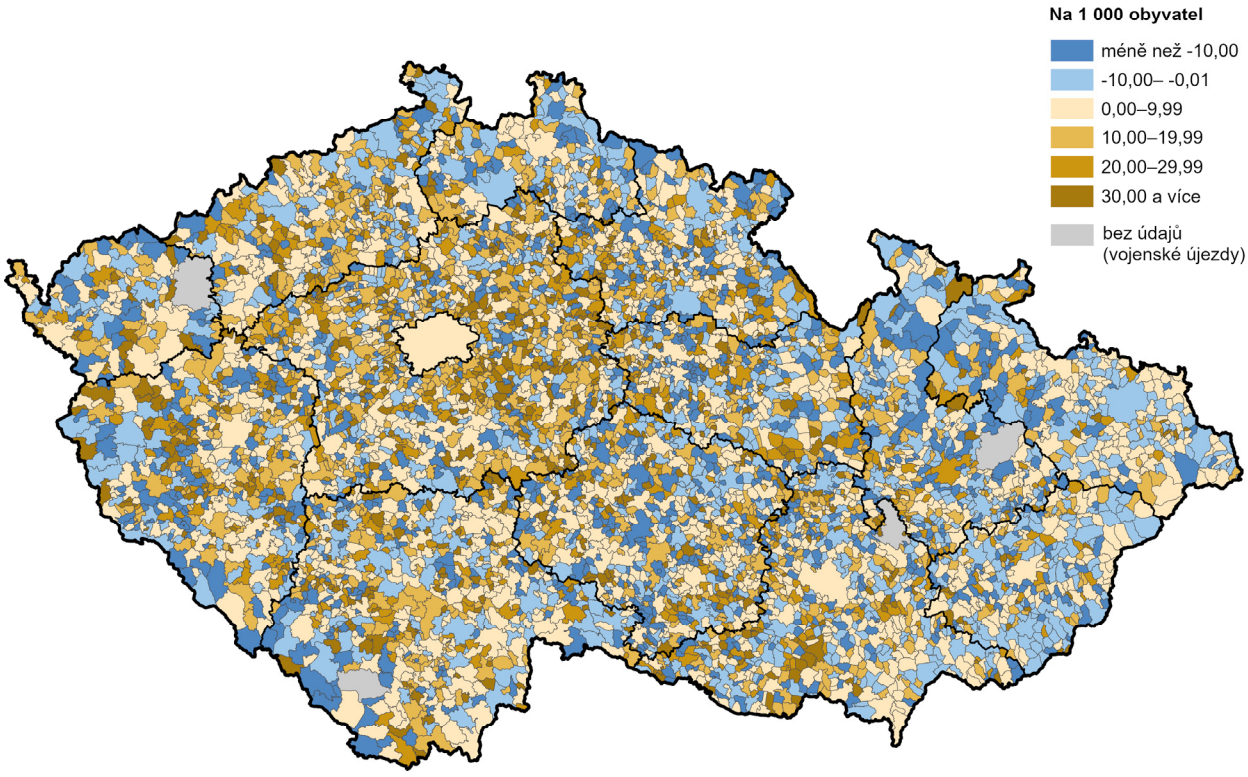

Zdroj: ČSÚ

Negativní trend nedokáže zvrátit ani kladné migrační saldo.

Negativní dopad přirozeného úbytku obyvatel kraje často nedokáže zvrátit ani v posledních letech kladné migrační saldo, kdy počet přistěhovalých do kraje převažuje nad počtem vystěhovalých z kraje. V období 2017 až 2025 se do kraje každoročně přistěhovalo více osob, než se z něj vystěhovalo. Výjimkou byl pouze rok 2020, kdy migrační saldo dosáhlo hodnoty -1,4 osob na 1 tisíc obyvatel. V roce 2025 počet přistěhovalých do kraje převýšil počet vystěhovalých z kraje o 1 551 osob, tj. 1,9 osob na 1 tisíc obyvatel.

Přirozený úbytek i záporná migrace byly společnou příčinou úbytku obyvatel

Nejrychleji v roce 2025 ubývali obyvatelé okresu Ústí nad Labem a Děčín, celkový úbytek obyvatel v přepočtu na 1 tisíc obyvatel zde dosáhl hodnoty 6,5 resp. 6,4.

v okresech Děčín a Ústí nad Labem.

Okresy Děčín a Ústí nad Labem byly jedinými okresy v kraji, kde došlo k meziročnímu úbytku obyvatel jak v důsledku přirozené měny obyvatel, tak i v důsledku záporného migračního salda.

Meziročně se zvýšil počet obyvatel pouze v okrese Louny.

Jediným okresem, ve kterém došlo meziročně k celkovému přírůstku obyvatel, byl vloni okres Louny, a to 1,4 osob na 1 tisíc obyvatel. K tomuto nárůstu došlo výhradně zásluhou kladného migračního salda. V důsledku přirozené měny obyvatel došlo v roce 2025 v okresu Louny, stejně jako v ostatních okresech kraje, k poklesu počtu obyvatel. Přírůstek obyvatel stěhováním byl kromě okresu Louny zaznamenán i v okresech Chomutov, Litoměřice, Most a Teplice. V těchto okresech však přírůstek stěhováním nedokázal kompenzovat úbytek obyvatel přirozenou měnou a jejich celková bilance obyvatel tak byla vloni záporná.

Počet sňatků meziročně poklesl.

V roce 2025 uzavřelo v kraji sňatek celkem 3 232 párů snoubenců, tj. o 167 (o 4,9 %) méně, než tomu bylo v předchozím roce. Sňatečnost, tj. počet sňatků na 1 tis. obyvatel středního stavu, dosáhla vloni v kraji hodnoty 4,0 ‰. Z dlouhodobého pohledu má sňatečnost v kraji tendenci k poklesu. V letech 2001 až 2008 se většinou sňatečnost pohybovala v intervalu od 5,2 do 5,4 ‰. Výjimkou byl rok 2003, kdy dosáhla hodnoty 4,9 ‰ a rok 2007, kdy dosáhla 6,1 ‰, což bylo nejvíce za uplynulých 25 let. Do roku 2013 následně poklesla na 3,8 ‰. Po roce 2013 se sňatečnost v kraji vyvíjela různě, její hodnoty se pohybovaly od 4,0 ‰ po 5,3 ‰. Sňatečnost, dosažená vloni v kraji, byla druhá nejnižší po roce 2013 (shodná hodnota 4,0 ‰ byla zaznamenána ještě v letech 2012 a 2014).

Graf 1.4 Sňatky a rozvody v Ústeckém kraji

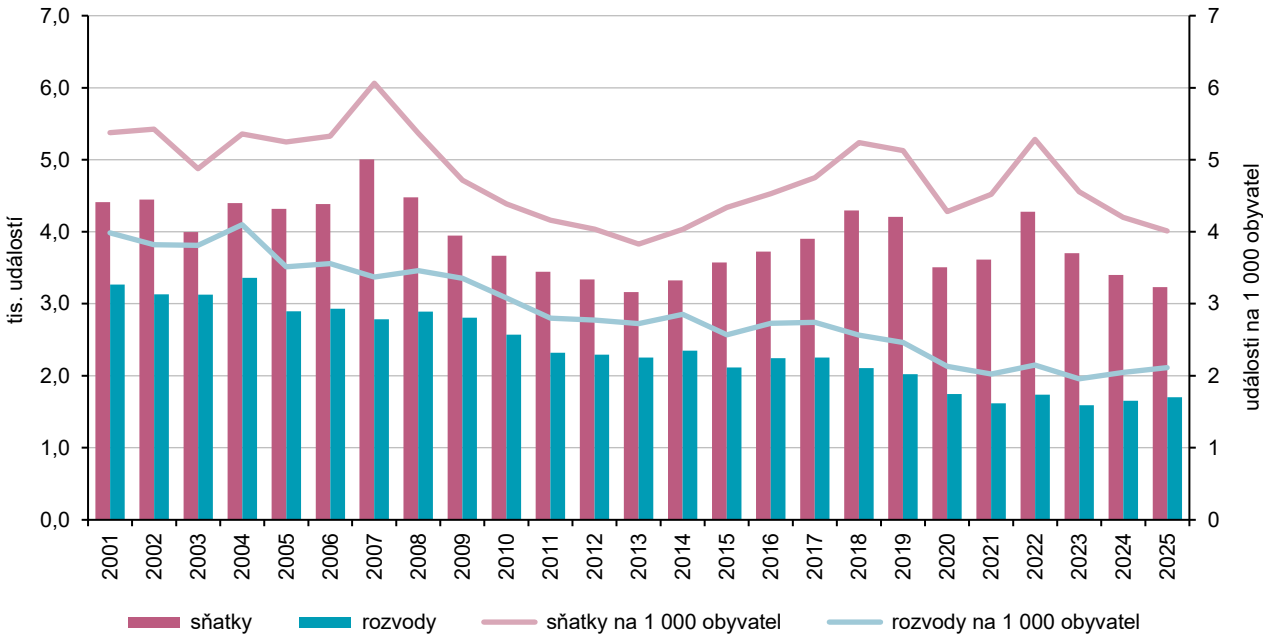

Druhá nejvyšší sňatečnost v Česku.

Sňatečnost v Ústeckém kraji byla vloni druhá v Česku. Nejvyšších hodnot sňatečnosti bylo dosaženo v hl. m. Praze, kde bylo na 1 tis. obyvatel středního stavu uzavřeno 4,3 manželství. Nejmenší sňatečnost byla zjištěna ve Zlínském kraji (3,6 ‰). V porovnání s průměrem Česka byla sňatečnost v Ústeckém kraji vloni vyšší o 0,1 bodu promile. Z vnitrokrajového pohledu byla sňatečnost vloni nejvyšší v okrese Ústí nad Labem (4,5 ‰), nejnižší naopak v okrese Děčín (3,7 ‰).

V 57,3 % sňatků byli oba snoubenci svobodní.

Pro 68,8 ženichů a 68,1 % nevěst to byl první sňatek. Podíl sňatků, kdy byli oba snoubenci před jeho uzavřením svobodní, dosáhl vloni 57,3 %. Z pohledu pětiletých věkových skupin muži nejčastěji uzavírali manželství ve věku 30–34 let (18,0 % všech ženichů), v případě žen to bylo ve věku 25–29 (21,1 % všech nevěst).

Průměrný věk snoubenců roste.

Neustále roste průměrný věk, ve kterém snoubenci uzavírají sňatek. Průměrný věk snoubenců bez ohledu na pořadí uzavřeného sňatku dosáhl v roce 2025 u mužů 40,9 roku a u žen 37,8 roku. V porovnání s rokem 2016 byl průměrný věk snoubenců u obou pohlaví vloni vyšší o 3,3 roku. V případě uzavření prvního sňatku byl vloni průměrný věk ženichů 35,7 roku, u nevěst to bylo 32,2 roku. V porovnání s rokem 2016 se průměrný věk snoubenců při uzavření prvního manželství zvýšil u mužů o 2,8 roku a u žen o 2,4 roku.

Snoubenci měli nejčastěji české státní občanství.

Nejčastěji vstupovali do manželství snoubenci s českým státním občanstvím. Mezi ženichy jich bylo 92,1 % a mezi nevěstami 93,4 %. Dalšími nejčastějšími státními občanstvími mezi ženichy bylo ukrajinské (2,3 %) a slovenské (1,4 %). V případě nevěst bylo pořadí stejné, podíl žen s ukrajinským státním občanstvím mezi nevěstami dosáhl 3,8 %, v případě slovenského státního občanství to bylo 1,0 %.

Převažovala manželství, kde byl ženich starší než nevěsta.

Nejčastěji byla vloni uzavřena manželství, kdy byl ženich v porovnání s věkem nevěsty starší. Tato nová manželství se na celkovém počtu uzavřených sňatků podílela 67,2 %, přičemž většinou se jednalo o věkový rozdíl 1 až 4 roky (33,0 % všech sňatků).

Vzrostl počet rozvodů.

V průběhu roku 2025 bylo v kraji rozvedeno 1 702 manželství, meziročně počet rozvodů vzrostl o 47 (o 2,8 %). Jednalo se o druhý meziroční nárůst v řadě, z dlouhodobého pohledu ale počet rozvodů klesá. Vloni byl rozveden čtvrtý nejnižší počet manželství od roku 2001. Rozvodovost neboli počet rozvodů na 1 tis. obyvatel středního stavu vloni dosáhla v kraji hodnoty 2,1 ‰ a byla druhá nejnižší za posledních 25 let (stejné hodnoty rozvodovosti bylo dosaženo i v letech 2020 a 2022. Nižší byla jen rozvodovost v letech 2021, 2023 a 2024 (shodně 2,0 ‰).

Z dlouhodobého pohledu rozvodovost klesá.

I přes dlouhodobý pokles rozvodovosti byla hodnota, dosažená v roce 2025 v Ústeckém kraji, čtvrtá nejvyšší v Česku. Vyšší byla zjištěna ve Středočeském, Karlovarském a Libereckém kraji (shodně 2,2 ‰). V porovnání s průměrem Česka byla o 0,2 bodů promile vyšší. Nejnižší rozvodovost byla zaznamenána v hl. m. Praze a v Kraji Vysočina (1,7 ‰). Z vnitrokrajového pohledu byla vloni rozvodovost nejvyšší v okrese Ústí nad Labem, kde vloni na 1 tisíc obyvatel připadlo 2,5 rozvodů. Nejméně to bylo naopak v okrese Most (1,9 rozvodu na 1 tisíc obyvatel).

Zvýšil se počet rozvodů na 100 sňatků.

Na 100 sňatků vloni připadalo 52,7 rozvodů, meziročně došlo k nárůstu o 4,0 rozvody. Jednalo se o již třetí nárůst v řadě. Z dlouhodobého pohledu ale počet rozvodů na 100 sňatků klesl. V letech 2001 až 2004, 2009, 2010, 2013 a 2014 v kraji připadalo na 100 sňatků 70,1 rozvodů a více. Nejvíce to bylo v roce 2003, kdy hodnota tohoto ukazatele dosáhla 78,2 rozvodů. Nejméně rozvodů na 100 sňatků připadalo v roce 2022, a to 40,6.

Více jak 1/4 rozvedených manželství trvala v rozmezí 5 až 9 let.

Z celkového počtu loňských rozvodů to byl pro 78,0 % mužů a 77,8 % žen první rozvod. V případě 3,2 % mužů a 2,8 % žen se již jednalo v pořadí o minimálně třetí rozvod. Nejčastěji se rozváděla manželství, která trvala 5 až 9 let (25,8 % všech

rozvodů), druhý největší podíl mezi rozvody zaujímala manželství s dobou trvání 20 let a více (23,9 % všech rozvodů).

Více jak 56 % rozvedených manželství bylo s dětmi.

Vloni rozvedená manželství byla nejčastěji bezdětná (43,5 %), v 29,8 % případů se jednalo o rozvod manželství s 1 nezletilým dítětem a 22,4 % rozvedených manželství mělo 2 nezletilé děti. Podíl rozváděných manželství se 3 a více nezletilými dětmi tvořil 4,3 % z celkového počtu vloni rozvedených manželství.

Roste průměrný věk manželů při rozvodu.

Stejně jako u sňatků, roste průměrný věk při rozvodu jak u mužů, tak i u žen. Podle pětiletých věkových skupin se vloni nejčastěji rozváděli muži i ženy ve věku 45–49 let. Průměrný věk při rozvodu dosáhl u mužů 46,7 roku a u žen 43,9 roku. V porovnání s rokem 2016 byl u mužů i u žen vloni vyšší shodně o 2,1 roku. Průměrný věk při prvním rozvodu byl vloni u mužů 44,7 roku a u žen 42,1 roku a od roku 2016 se zvýšil u mužů o 2,1 roku a u žen o 2,3 roku.

Nejméně narozených dětí od roku 2001.

V roce 2025 se v Ústeckém kraji živě narodilo 5 443 dětí, což bylo nejméně za posledních 25 let. Meziročně poklesl počet živě narozených dětí o 689 (o 11,2 %). Hodnota porodnosti, tj. počtu živě narozených dětí na 1 tisíc obyvatel, dosáhla vloni 6,8 ‰, což bylo o 0,8 bodů promile méně, než v roce 2024. Jednalo se o nejnižší porodnost od roku 2001, přičemž nejvyšší byla v roce 2008, kdy se v kraji narodilo 10 031 dětí, tj. 12,0 dětí na 1 tisíc obyvatel.

Graf 1.5 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Ústeckém kraji

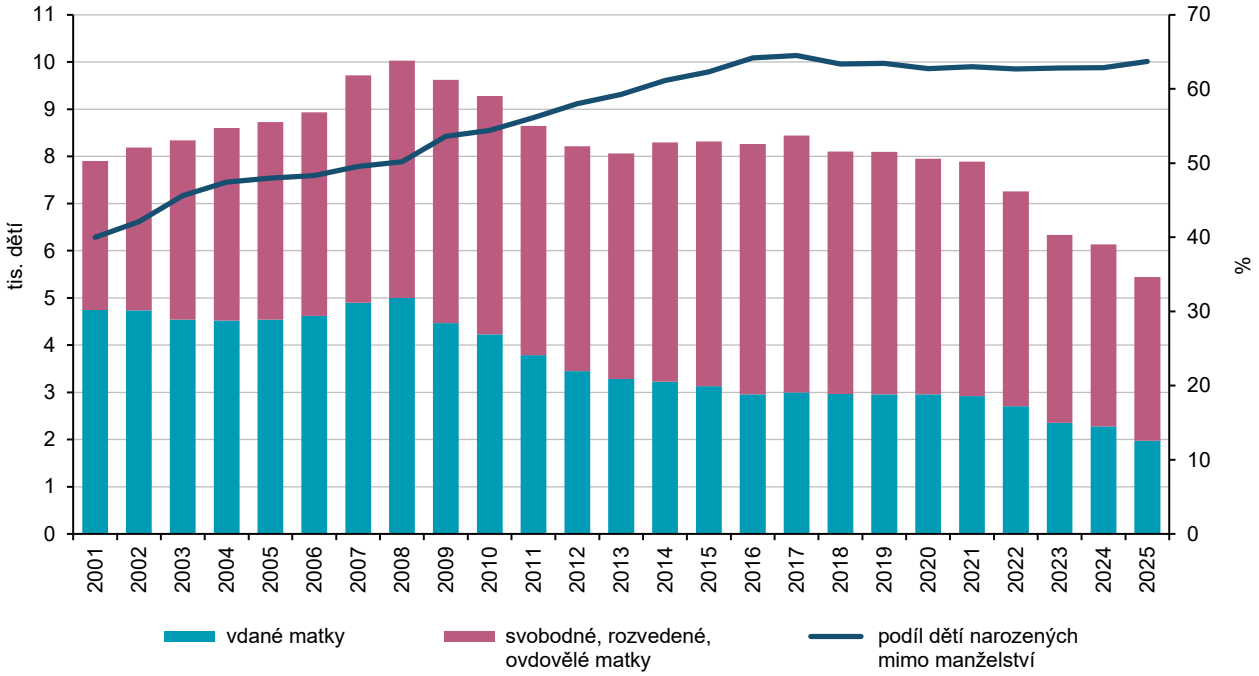

Druhá nejnižší porodnost v Česku.

Porodnost v Ústeckém kraji byla vloni druhá nejnižší mezi kraji (stejné hodnoty porodnosti bylo dosaženo i v Libereckém kraji). V porovnání s průměrem Česka byla nižší o 0,3 bodů promile. Nejméně dětí se v přepočtu na 1 tisíc obyvatel středního stavu živě narodilo v Karlovarském kraji (6,2 ‰), naopak nejvyšší porodnosti bylo dosaženo v hl. m. Praze (7,8 ‰). V rámci kraje byla porodnost vloni nejvyšší v okrese Chomutov (7,1 ‰), nejnižší v okrese Litoměřice (6,4 ‰).

Živě narození v okresech v letech 2023 až 2025

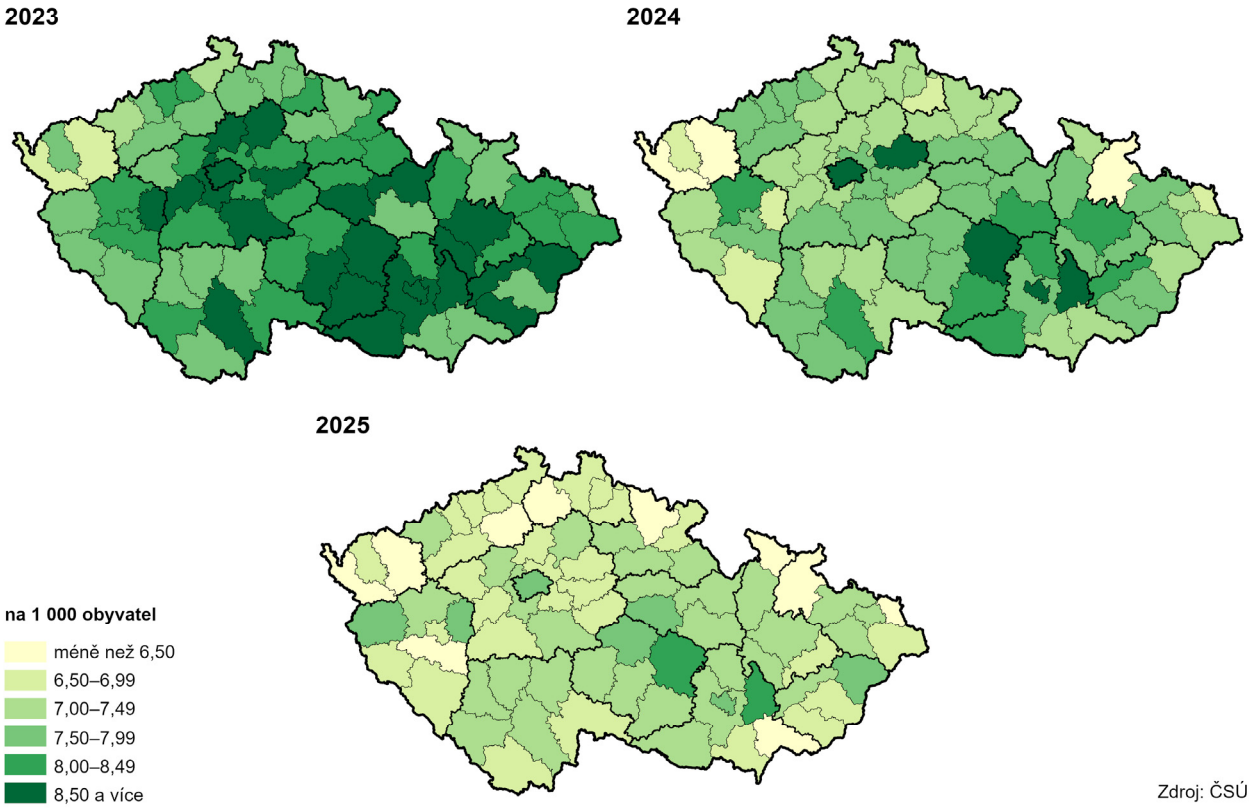

Zdroj: ČSÚ

Úhrnná plodnost v okresech v letech 2021 a 2025

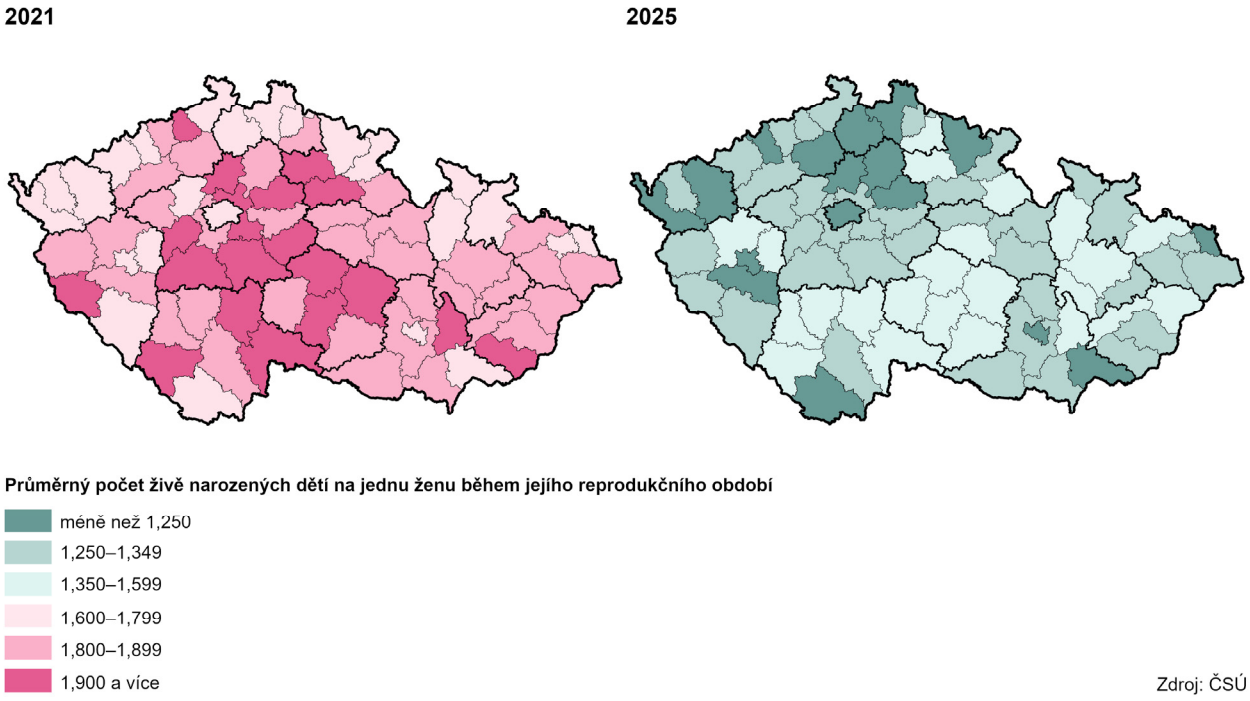

Zdroj: ČSÚ

Klesá porodnost i úhrnná plodnost.

Stejně jako v případě porodnosti došlo meziročně k výraznému propadu úhrnné plodnosti[1]. Ta v loňském roce dosáhla hodnoty 1,263 a byla druhá nejnižší od roku 2001. Nejvyšší úhrnné plodnosti bylo v posledních deseti letech dosaženo v roce 2021 (1,786). Úhrnná plodnost zjištěná v loňském roce v Ústeckém kraji byla čtvrtá nejnižší mezi kraji. Nejvyšší hodnoty bylo dosaženo v Kraji Vysočina (1,423). Republikový průměr činil 1,282.

Rodí se více chlapců.

Mezi živě narozenými bylo vloni 50,8 % chlapců a 49,2 % dívek. Ve 44,4 % porodů se jednalo o porod prvního dítěte, podíl o velikosti 35,6 % zaujímali živě narození, kteří se matce narodili až jako druzí v pořadí, 10,9 % dětí bylo v pořadí třetím dítětem matky a 9,1 % živě narozených dětí bylo pro svou matku čtvrtým nebo dalším dítětem v pořadí.

Graf 1.6 Míry plodnosti podle věku matky v Ústeckém kraji

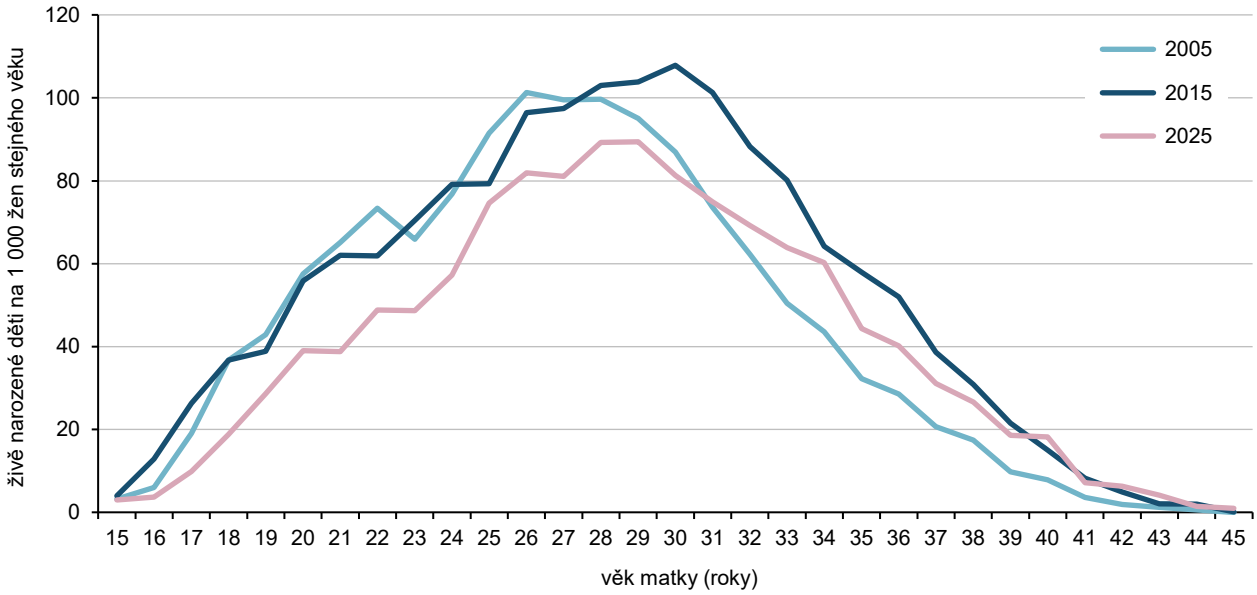

Průměrný věk matek byl již pátým rokem stejný.

Průměrný věk matky při narození dítěte byl vloni již pátým rokem stejný, když dosáhl 29,2 roku. Meziročně došlo k nárůstu věku prvorodiček, a to o 0,2 roku na 27,6 roku (shodný průměrný věk měly matky při porodu svého prvního dítěte také v roce 2023). Z dlouhodobého pohledu věk rodiček roste, a to především u matek přivádějících na svět své první dítě. Při porovnání s rokem 2016 byl vloni věk matek při porodu dítěte v průměru o 0,7 roku vyšší, u prvorodiček byl vyšší o 1,1 roku. Jen mírně se za stejné období zvýšil průměrný věk, ve kterém matky rodí své druhé dítě a další dítě. Průměrný věk matek při porodu druhého dítěte dosáhl vloni 30,1 roku a v porovnání s rokem 2016 byl vloni vyšší o 0,1 roku. Průměrný věk, ve kterém matky přivádějí na svět své třetí nebo v pořadí další dítě vzrostl za stejné období o 0,2 roku, když v roce 2025 dosáhl 31,6 roku.

Mimo manželství se vloni narodilo 63,7 % dětí…

Z celkového počtu živě narozených dětí se jich v roce 2025 narodilo 59,8 % svobodným matkám, 36,3 % vdaným matkám, 3,7 % rozvedeným matkám a 0,1 % dětí se narodilo matkám ovdovělým. Podíl dětí narozených mimo manželství, tj. dětí narozených svobodným, rozvedeným nebo ovdovělým matkám, vloni dosáhl 63,7 %,

[1] Počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné.

což byl třetí nejvyšší podíl od roku 2001. Podíl dětí narozených mimo manželství roste dlouhodobě. Vyšší než v loňském roce byl jen v letech 2016 a 2017, kdy dosáhl 64,2 %, resp. 64,5 %. Nejnižší byl za sledované období v roce 2001, kdy se v Ústeckém kraji živě narodilo jen 40,0 % dětí.

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

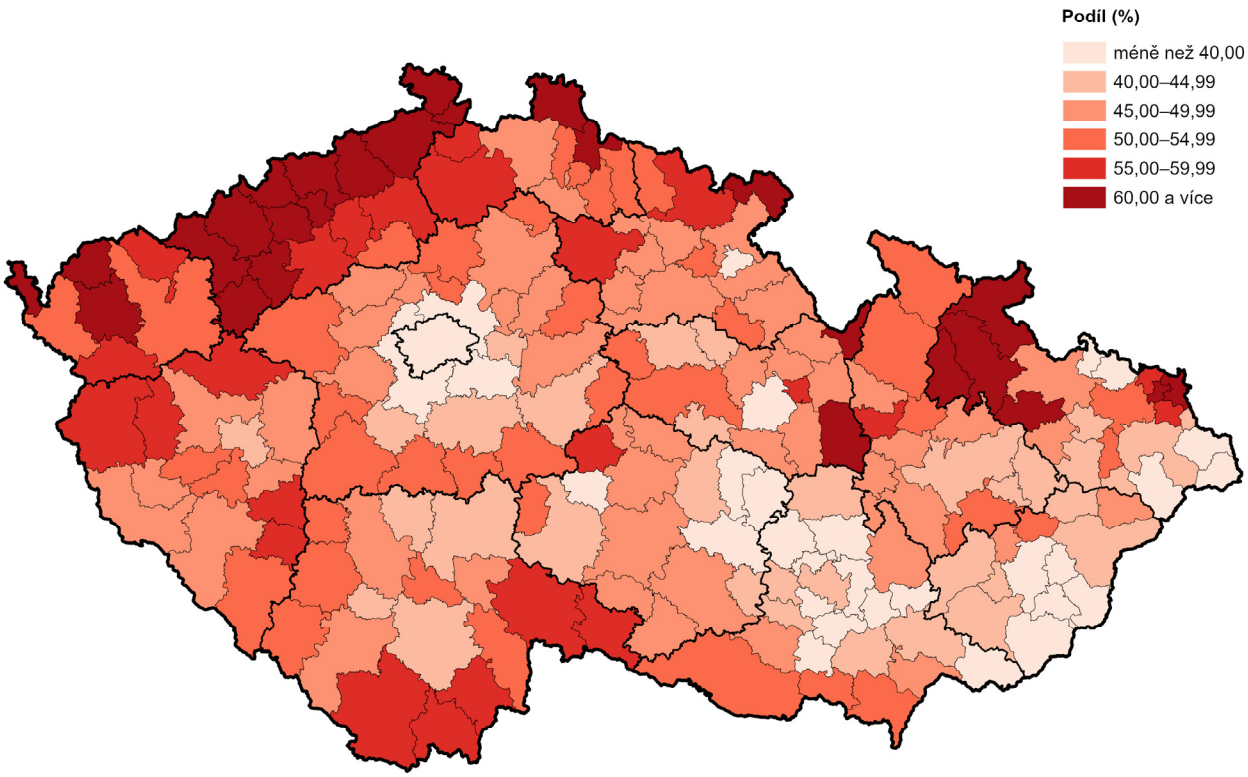

Zdroj: ČSÚ

…a jejich podíl je dlouhodobě nejvyšší mezi kraji.

Podíl dětí živě narozených mimo manželství patří dlouhodobě v Ústeckém kraji k nejvyšším v Česku – do roku 2016 byl druhý nejvyšší mezi kraji, od roku 2017 je nejvyšší mezi kraji. V porovnání s průměrem Česka (46,8 %) byl vloni vyšší o 16,9 p. b. Nejnižšího podílu bylo v roce 2025 dosaženo v hl. m. Praze (37,3 %).

Nejvíce dětí mimo manželství se rodí v okrese Most.

V rámci Ústeckého kraje je nejvyššího podílu dětí narozených mimo manželství dlouhodobě dosahováno v okrese Most. Vloni zde tyto děti zaujímaly na celkovém počtu živě narozených dětí 69,7 %. Naopak nejméně často se děti mimo manželství dlouhodobě rodí v okrese Litoměřice, vloni jich bylo 55,4 %. Podíl dosažený v okrese Litoměřice v loňském roce byl však stále o 8,6 p. b. vyšší, než činil republikový průměr.

Snížil se počet zemřelých.

V roce 2025 v Ústeckém kraji zemřelo 9 407 osob, meziročně se jejich počet snížil o 86 (o 0,9 %). Úmrtnost vloni v kraji dosáhla hodnoty 11,7 ‰ (počet zemřelých na 1 tis. obyvatel středního stavu) a jednalo se o čtvrtou nejvyšší úmrtnost od roku 2001 (stejné hodnoty bylo dosaženo i v letech 2023 a 2024). Nejvyšší úmrtnosti bylo dosaženo v roce 2021 a 2020 (14,7 zemřelých, resp. 13,2 zemřelých na 1 tis. obyvatel), které byly významně poznamenány pandemií covid-19.

Zemřelí v okresech v roce 2025

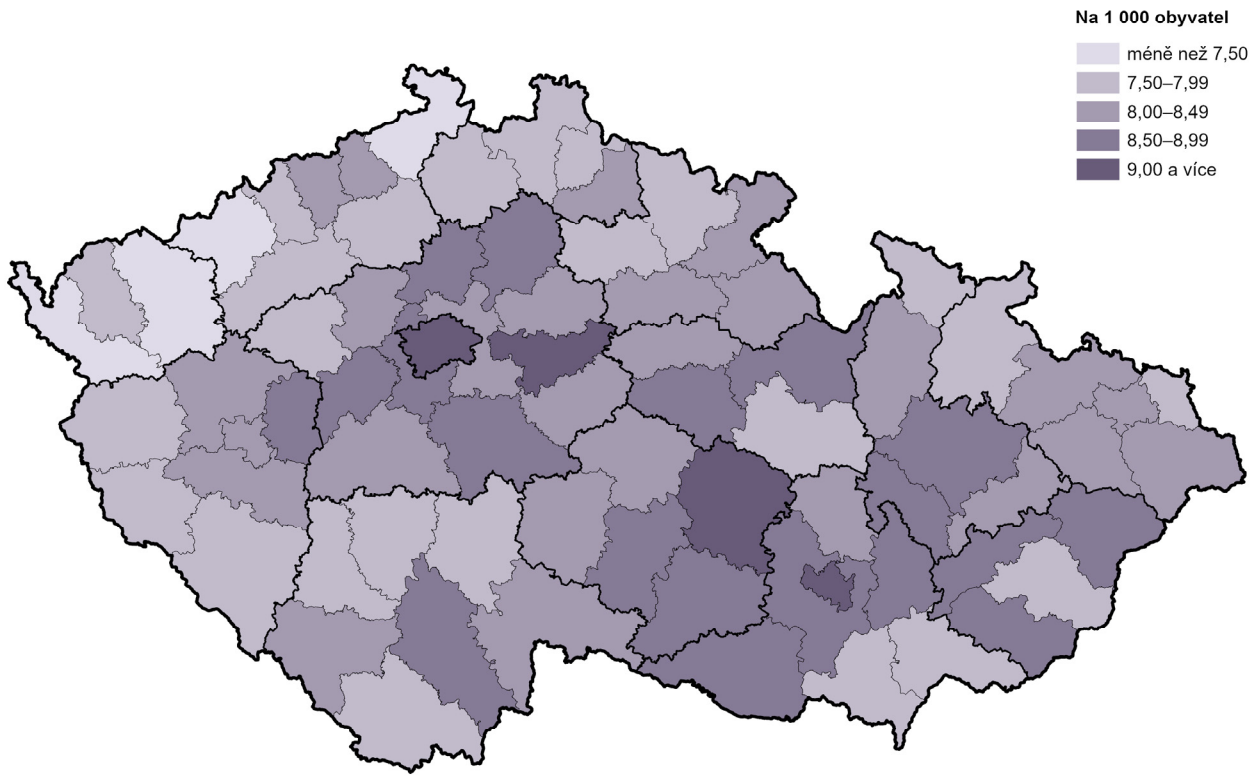

Zdroj: ČSÚ

Graf 1.7 Zemřelí v Ústeckém kraji

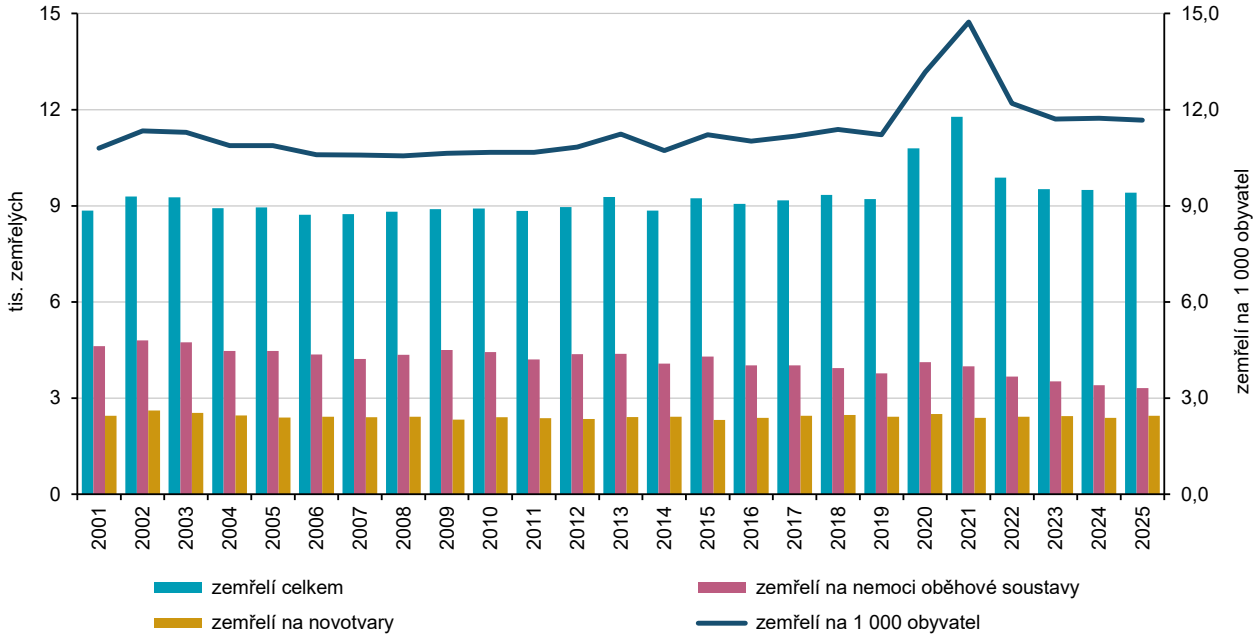

Úmrtnost je nejvyšší mezi kraji.

Úmrtnost v Ústeckém kraji byla vloni nejvyšší mezi kraji. Druhá nejvyšší úmrtnost byla zaznamenána v Moravskoslezském a Karlovarském kraji (11,6 ‰), naproti tomu nejméně osob v přepočtu na 1 tis. obyvatel středního stavu zemřelo v hl. m. Praze, a to 8,7. Celorepublikový průměr dosáhl hodnoty 10,4 ‰. Úmrtnost v Ústeckém kraji tak byla při porovnání s republikovým průměrem vloni vyšší

o 1,3 bodů promile. V rámci Ústeckého kraje byla v roce 2025 úmrtnost nejvyšší v okresech Děčín a Most, kde dosáhla 12,4 ‰, resp. 12,3 ‰. Nejnižší byla naproti tomu v okrese Chomutov (10,7 ‰).

Meziročně vzrostla kojenecká úmrtnost.

Novorozenecká úmrtnost v roce 2025 v kraji dosáhla hodnoty 2,6 ‰ (stejně jako v roce 2024) a kojenecká úmrtnost 4,8 ‰. Jednalo se o třetí nejvyšší novorozeneckou úmrtnost a druhou nejvyšší kojeneckou úmrtnost za posledních deset let. Zatímco novorozenecká úmrtnost meziročně stagnovala, kojenecká úmrtnost v porovnání s rokem 2024 vzrostla o 0,9 bodů promile.

Graf 1.8 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Ústeckém kraji

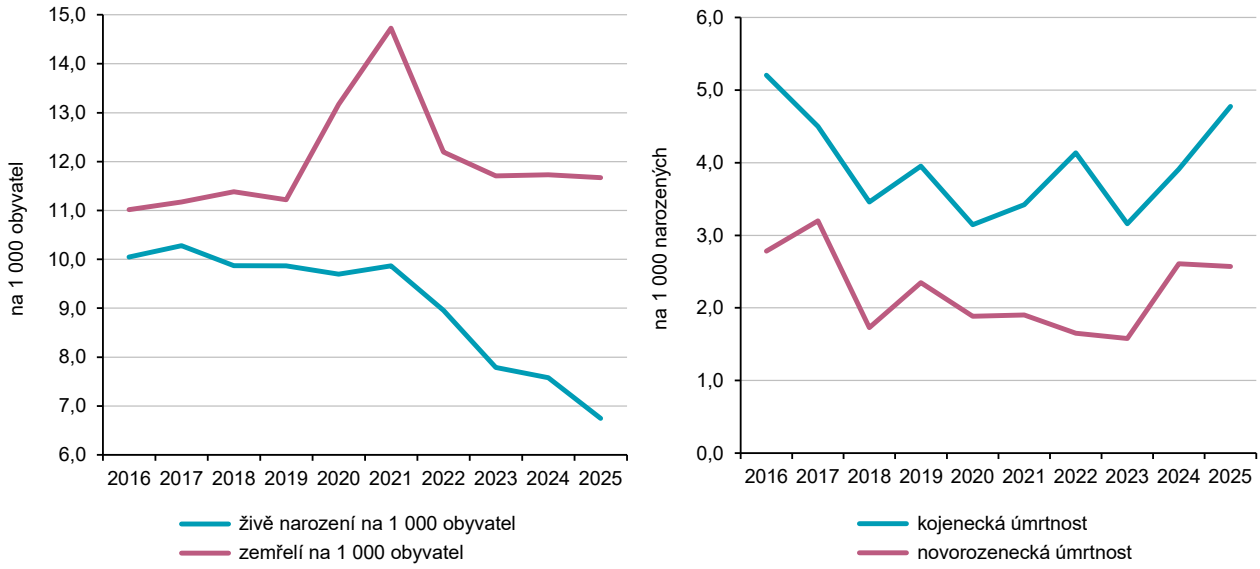

Muži umírají v průměru dříve než ženy.

Z celkového počtu zemřelých bylo 51,5 % mužů a 48,5 % žen. Ve struktuře úmrtí podle pětiletých věkových skupin nejčastěji umíraly osoby ve věku 75–79 let (18,8 % všech zemřelých). Z pohledu jednotlivých pohlaví pak muži nejčastěji umírali ve věku 75–79 (19,6 % všech zemřelých mužů) a ženy ve věku 80–84 let (18,7 % všech zemřelých žen).

Roste naděje dožití, …

Naděje dožití v kraji převážně roste. V uplynulých 21 letech byl její nárůst výrazněji ovlivněn pouze během pandemie covid-19, kdy byl za období 2019–2020 a 2020–2021 zaznamenán výrazný meziroční pokles. Ten činil ve věku 0 v součtu za obě období 1,68 roku u mužů a 1,20 roku u žen. Během následujících obdobích byl již zaznamenán pravidelný nárůst.

…ale rozdíly mezi pohlavími přetrvávají.

Muž narozený v období 2024–2025 měl v kraji naději dožití 75,39 let a v případě ženy to bylo 81,01 let. Při porovnání s předchozím obdobím 2023–2024 činil nárůst 0,39 roku u mužů a 0,11 roku u žen. Jak v případě mužů, tak i v případě žen, byla naděje dožití za období 2024–2025 nejvyšší od období 2001–2002.

Naděje dožití je v kraji jedna z nejnižších v Česku.

V mezikrajovém porovnání patří hodnoty dosahované v kraji k nejhorším v Česku. Naděje dožití mužů byla v Ústeckém kraji během období 2001–2002 až 2024–2025 nejnižší mezi kraji s výjimkou období 209–2020, kdy byla druhá nejnižší po Moravskoslezském kraji. Naděje dožití žen byla v Ústeckém kraji rovněž nejnižší s výjimkou období 2017–2018, 2018–2019 a 2020–2021, kdy byla druhá nejnižší

mezi kraji po Karlovarském kraji. Nejvyšší naději dožití při narození v období 2024–2025 měla obě pohlaví v hl. m. Praze, a to muži 79,22 roku a ženy 84,56 roku.

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2021 až 2025

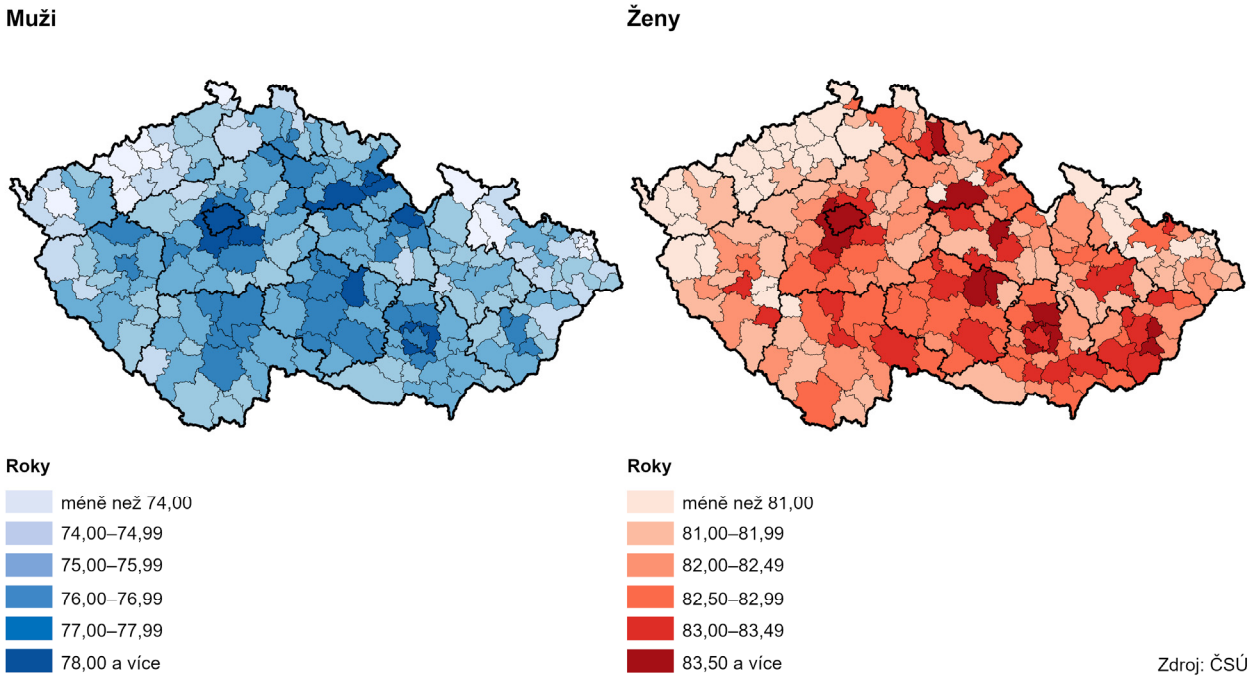

Zdroj: ČSÚ

Počet přistěhovalých do kraje meziročně poklesl.

Jak již bylo zmíněno dříve, přírůstek obyvatel stěhováním byl v kraji kladný. V roce 2025 se do kraje přistěhovalo 10 634 osob, meziročně se počet přistěhovalých snížil o 475 osob (o 4,3 %). Počet osob stěhujících se do Ústeckého kraje se v průběhu posledních deseti let zvýšil. V letech 2015 až 2021 se počet přistěhovalých do kraje pohyboval v rozmezí od 7 255 osob (rok 2020) po 8 696 osob (rok 2019).

Výrazný nárůst migrace v roce 2022.

V roce 2022 se počet přistěhovalých do kraje meziročně zvýšil na 22 948 osob, což souviselo s vypuknutím konfliktu na Ukrajině. V následujících letech byly počty přistěhovalých do kraje při porovnání s rokem 2022 výrazně nižší, avšak stále se pohybovaly nad úrovní let 2015 až 2021.

Snížil se i počet vystěhovalých z kraje.

Z kraje se vloni vystěhovalo 9 083 osob, meziročně se počet osob vystěhovalých z kraje snížil o 1 478 (o 14,0 %). Podobně jako u přistěhovalých do kraje i u vystěhovalých z kraje v uplynulých deseti letech vzrostl, nárůstu ale, na rozdíl od přistěhovalých, došlo až v roce 2023. V období let 2015 až 2023 se počet vystěhovalých z kraje každoročně pohyboval mezi 7 104 osobami (rok 2021) a 8 370 osobami (rok 2020). V roce 2022 klesl počet vystěhovalých z kraje pod hranici 7 tisíc, když dosáhl 6 887 osob. V letech 2023 a 2024 se z kraje každoročně vystěhovalo více jak 10 tisíc osob.

Nejčastěji přistěhovalí mířili do okresu Louny, naopak obyvatelé nejčastěji opouštěli okresy Teplice a Ústí nad Labem.

V přepočtu na 1 tisíc obyvatel se vloni do kraje přistěhovalo 13,2 osob a z kraje se vystěhovalo 11,3 osob. Nejčastěji přistěhovalí mířili do okresu Louny, kde se přistěhovalí podíleli na celkovém počtu obyvatel 23,9 ‰. Nejméně osob se přistěhovalo do okresu Děčín (12,1 ‰). Nejvíce naopak ztrácely obyvatele vystěhováním okresy Teplice a Ústí nad Labem, kde počet vystěhovalých ve vztahu

k počtu obyvatel dosáhl shodně 19,6 ‰. Nejméně osob se vystěhovalo z okresu Děčín (12,7 ‰ obyvatel).

Přistěhovalí nejčastěji pocházeli z jiných krajů Česka.

Na celkovém počtu přistěhovalých do kraje se v jednotlivých letech období 2015 až 2025 převážně podílela domácí migrace, kdy se podíl přistěhovalých do Ústeckého kraje z ostatních krajů Česka pohyboval v rozmezí 50,8 % (rok 2023) až 72,9 % (rok 2016). Výjimkou byl rok 2022, kdy z celkového počtu přistěhovalých do kraje tvořili 77,3 % přistěhovalí z ciziny.

Graf 1.9 Migrace v Ústeckém kraji

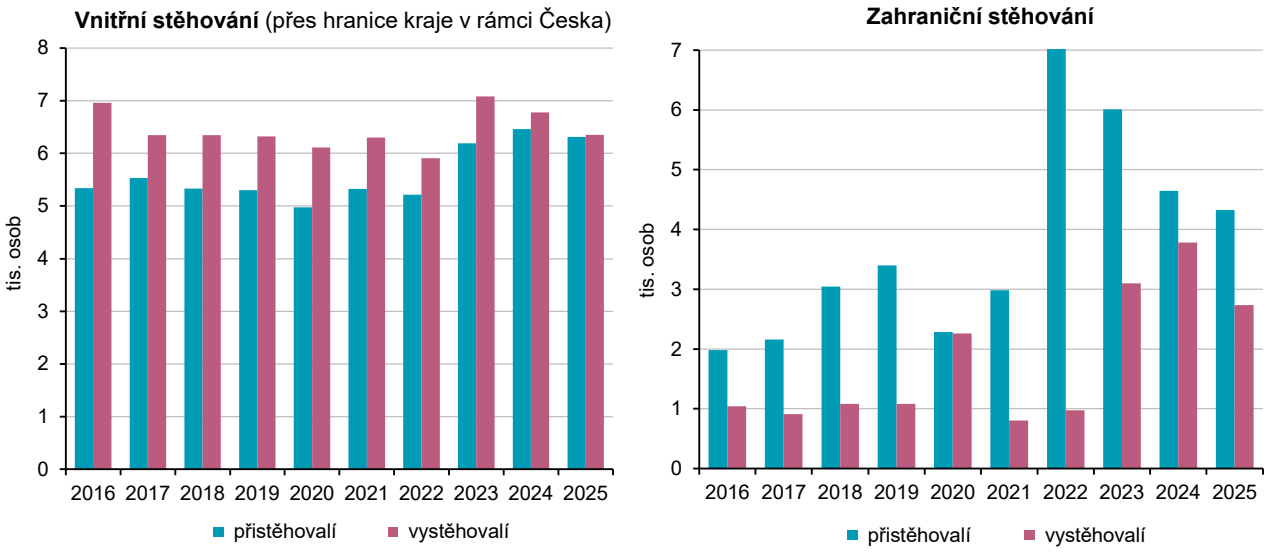

Rovněž i vystěhovalí nejčastěji mířili do jiných regionů Česka.

Vystěhovalí z kraje se v uplynulých 11 letech nejčastěji stěhovali do jiného kraje v Česku. Podíl vystěhovalých do ciziny většinou nepřesáhl hranici 15 procent všech vystěhovalých z Ústeckého kraje. Výjimkou byl rok 2020, kdy vystěhovalí do ciziny tvořili 27,0 % všech vystěhovalých z kraje, což souviselo s odchodem cizinců v důsledku zavedených protipandemických opatření, a dále v letech 2023 až 2025, kdy se podíl vystěhovalých do ciziny pohyboval mezi 30,1 % až 35,8 % všech vystěhovalých z kraje, což pravděpodobně souvisí s postupným návratem uprchlíků z Ukrajiny do jejich domoviny.

Největší výměna obyvatel probíhá s hl. m. Prahou a Středočeským krajem.

Většina přistěhovalých z ostatních krajů se do Ústeckého kraje přistěhovala z hl. m. Prahy nebo Středočeského kraje. V roce 2025 činil jejich podíl na celkovém počtu přistěhovalých do kraje z jiných krajů Česka 27,3 % v případě přistěhovalých z hl. m. Prahy a 26,5 % přistěhovalých bylo ze Středočeského kraje. Obdobně tomu bylo i v případě vystěhovalých z Ústeckého kraje, kdy většina z nich vloni mířila do hl. m. Prahy (30,6 %) anebo do Středočeského kraje (22,0 % všech vystěhovalých do jiných krajů Česka).

Věková struktura obyvatel

Podíl osob ve věku do 14 let je v kraji nižší než v průměru v celém Česku.

V populaci Ústeckého kraje bylo v roce 2025 celkem 118 443 obyvatel ve věku 0–14 let, tj. 14,7 % obyvatel kraje, 519 013 obyvatel (64,4 %) bylo ve věku 15–64 let a 168 487 obyvatel (20,9 %) bylo ve věku 65 let a více. V porovnání s průměrem Česka byl v kraji nižší podíl osob ve věku 0–14 let, a to o 0,4 p. b., naopak podíl osob ve věku 15–64 i ve věku 65 let a více byl v kraji vyšší (o 0,3 resp. 0,1 p. b.).

Snižuje se podíl dětí i produktivní složky.

Podíl dětské (0–14 let) i produktivní složky (15–64 let) v kraji klesá. Při porovnání s rokem 2016 zaujímala dětská složka v populaci kraje vloni o 1,2 p. b. menší podíl, produktivní složka byla menší o 1,4 p. b. Naproti tomu roste podíl osob ve věku 65 let a více, jejichž podíl v populaci byl v porovnání s rokem 2016 vloni vyšší o 2,6 p. b.

Graf 1.10 Věkové složení obyvatel Ústeckého kraje v letech 2001 a 2025

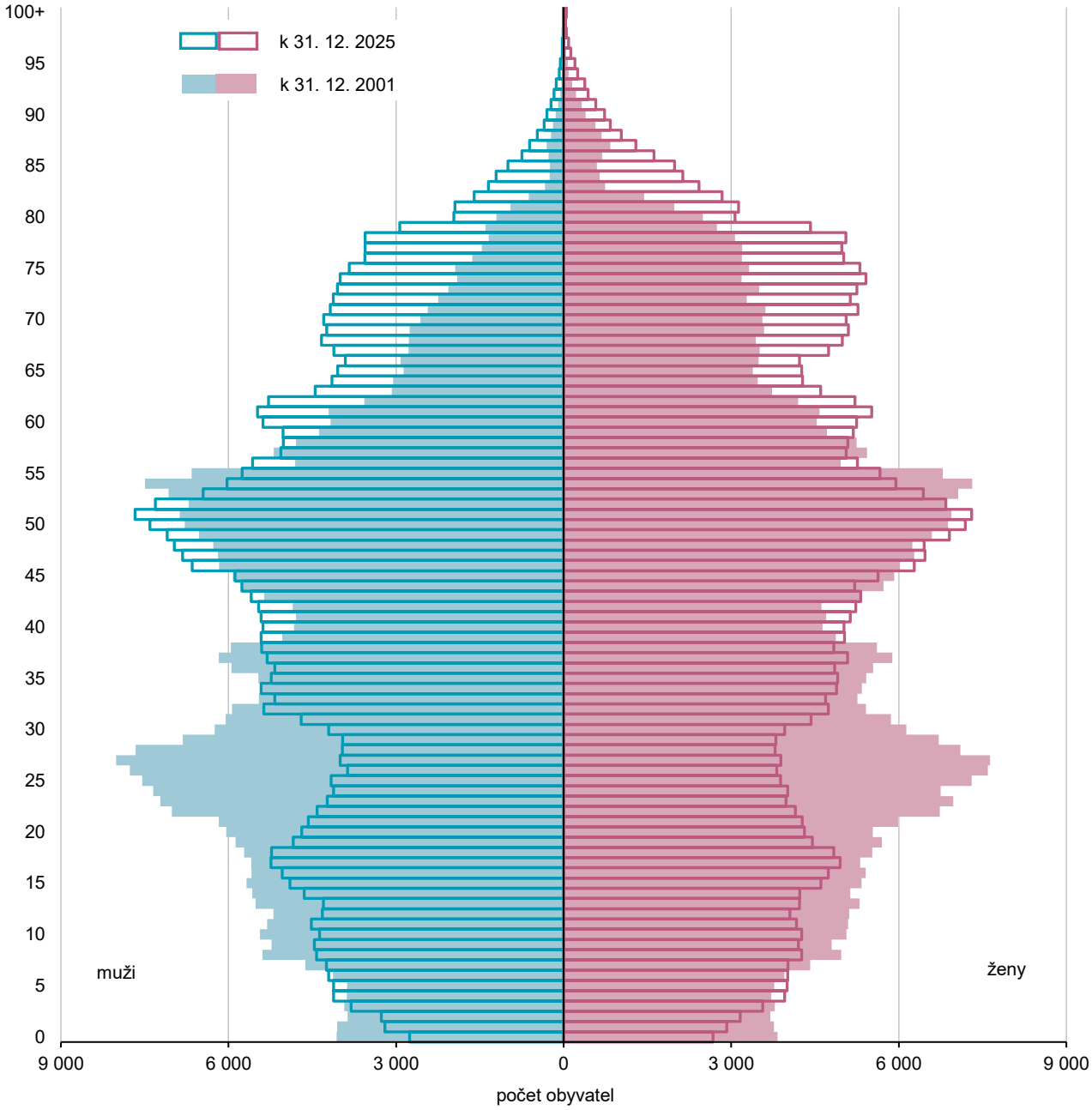

Do věkové struktury podle pohlaví se promítá vyšší naděje dožití žen.

Z pohledu jednotlivých pohlaví je patrná rozdílná struktura obyvatel podle výše uvedených věkových skupin, která souvisí s vyšší nadějí dožití žen. Mezi ženami vloni tvořili osoby ve věku 65 let a více výrazně vyšší podíl než mezi muži. Zatímco mezi muži bylo 17,9 % osob ve věku 65 let a více, v případě žen to bylo vloni 23,9 %.

Nejvyšší podíl osob ve věku 65 let a více byl vloni v okrese Děčín.

Při vnitrokrajovém pohledu nejsou ve velikosti podílů dětské složky v jednotlivých okresech výraznější rozdíly. Nejmenší podíl zaujímali obyvatelé ve věku 0–14 let v okresech Děčín a Chomutov (shodně 14,4 %), největší podíl byl zjištěn v okrese

Litoměřice (15,1 %). Osoby ve věku 65 let a více tvořily největší podíl v populaci okresu Děčín (22,3 %), nejméně jich bylo v populaci okresu Chomutov (20,0 %). Produktivní složka obyvatelstva převažovala ve všech okresech, nejvíce v okrese Chomutov (65,6 % obyvatel okresu), nejmenší podíl na celkovém počtu obyvatel byl zjištěn v okrese Děčín (63,4 %).

Graf 1.11 Srovnání věkové struktury obyvatel v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2025

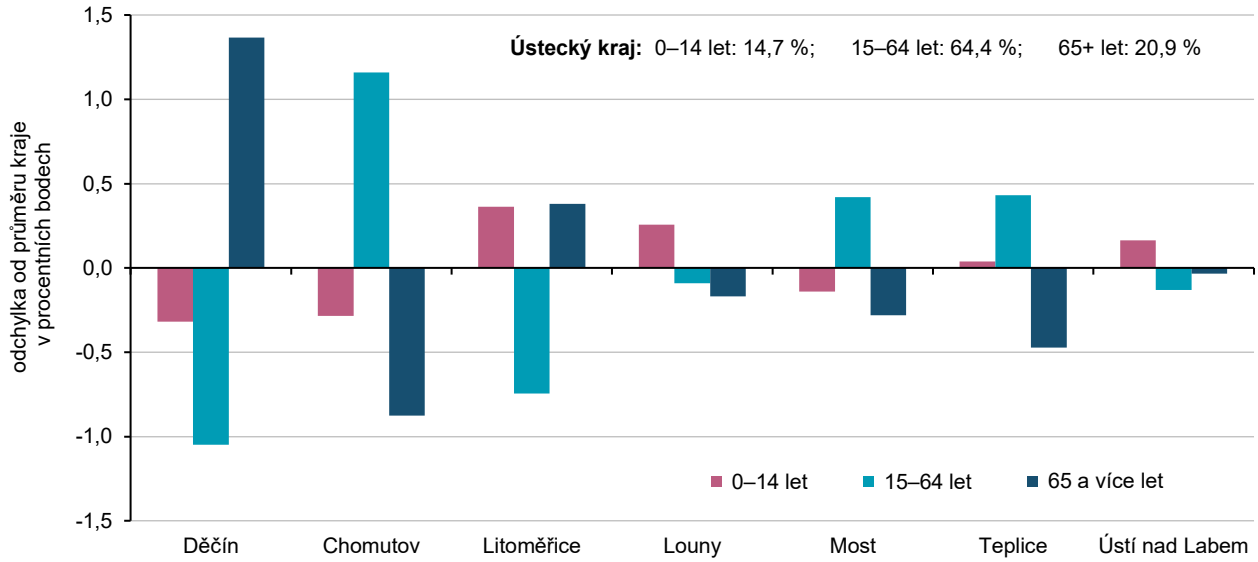

Zvýšil se průměrný věk obyvatel.

Průměrný věk obyvatel Ústeckého kraje byl vloni 43,5 let. Vzhledem k nárůstu naděje dožití roste i průměrný věk obyvatelstva kraje. Meziročně se zvýšil o 0,3 roku, v porovnání s rokem 2016 byl o 1,6 roku vyšší. Průměrný věk mužů i žen se meziročně zvýšil shodně o 0,3 roku, při porovnání s rokem 2016 byl průměrný věk mužů vloni vyšší o 1,8 roku, u žen činil nárůst za stejné období 1,9 roku.

Šestý nejvyšší průměrný věk mezi kraji.

Obyvatelstvo Ústeckého kraje stárne rychleji, než je tomu ve většině ostatních krajů. Zatímco v letech 2015 až 2017 byl Ústecký kraj druhým nejmladším krajem, v roce 2025 zde byl zjištěn až šestý nejnižší průměrný věk mezi kraji. V porovnání s rokem 2016 byl vloni v Ústeckém kraji průměrný věk vyšší o 1,9 roku. Stejný nárůst zaznamenali také v Karlovarském a Moravskoslezském kraji. Do roku 2021 byl průměrný věk v Ústeckém kraji při porovnání s republikovým průměrem nižší. V roce 2022 kraj dosáhl republikového průměru a od roku 2023 je průměrný věk v Ústeckém kraji vyšší, než je tomu na úrovni Česka.

Nejmladší obyvatelstvo měl okres Chomutov.

V okresech Ústeckého kraje byl nejvyšší průměrný věk vloni zjištěn v okrese Děčín, kde dosáhl 44,1 roku, i rovněž nejvyšší průměrný věk mužů (42,6 roku) i žen (45,5 roku). V průměru nejmladší obyvatelstvo žilo v roce 2025 v okrese Chomutov (43,2 roku), kde bylo rovněž, stejně jako v okrese Louny, dosaženo nejnižšího průměrného věku žen (44,5 roku). Nejnižší průměrný věk mužů byl zjištěn v okrese Most (41,7 roku).

Věkový medián byl osmý nejvyšší mezi kraji.

Věkový medián, neboli střední hodnota věku, dosáhla v Ústeckém kraji v roce 2025 45,1 roku a byla osmá nejvyšší mezi kraji. Nejmenší byla hodnota věkového mediánu v hl. m. Praze (43,4 roku), nejvyšší ve Zlínském kraji (46,2 roku). V rámci Ústeckého kraje byl věkový medián vloni nejvyšší v okrese Děčín, kde dosáhl 46,1 roku. Nejnižší byl naopak v okrese Chomutov (44,6 roku).

Průměrný věk obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností podle pohlaví v roce 2025

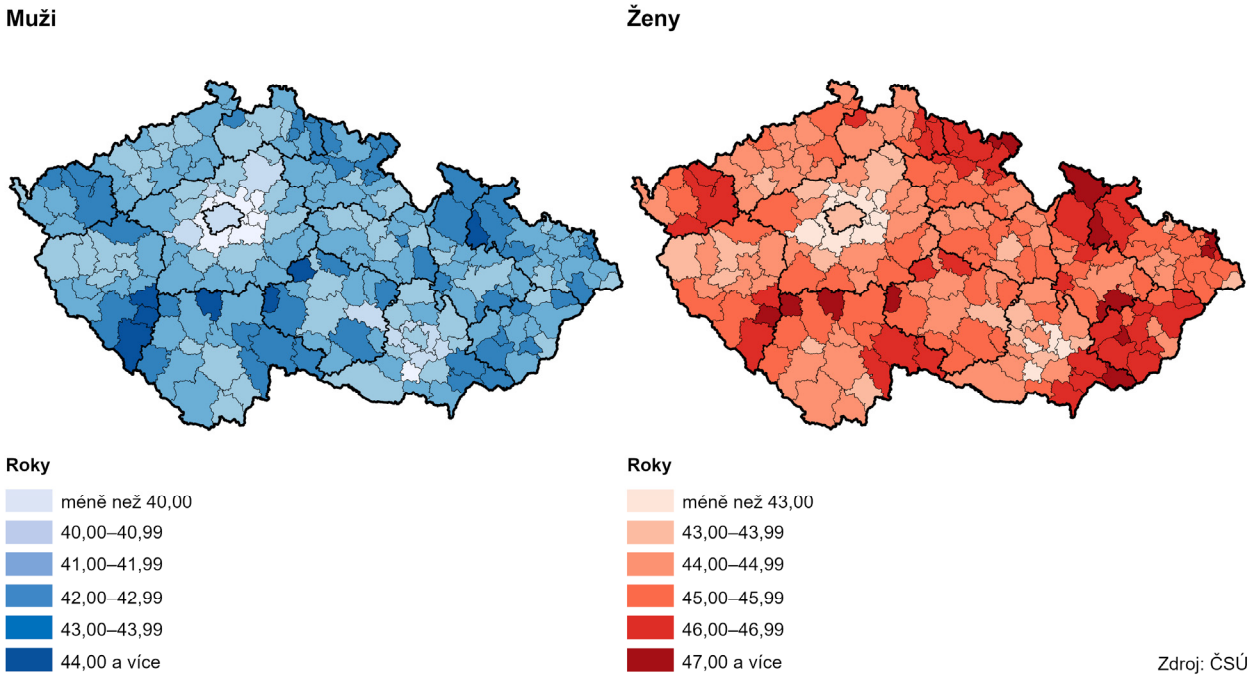

Index stáří se zvyšuje, …

Index stáří vyjadřuje, kolik seniorů ve věku 65 let a více připadá v populaci na 100 osob ve věku 0–14 let. Vzhledem ke stále se zvyšujícímu počtu seniorů v populaci tak stejně jako průměrný věk neustále roste i index stáří. Zatímco v roce 2016 připadalo na 100 dětí v kraji 115,0 osob ve věku 65 let a více, v loňském roce to bylo již 142,3 osob ve věku 65 let a více.

Graf 1.12 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

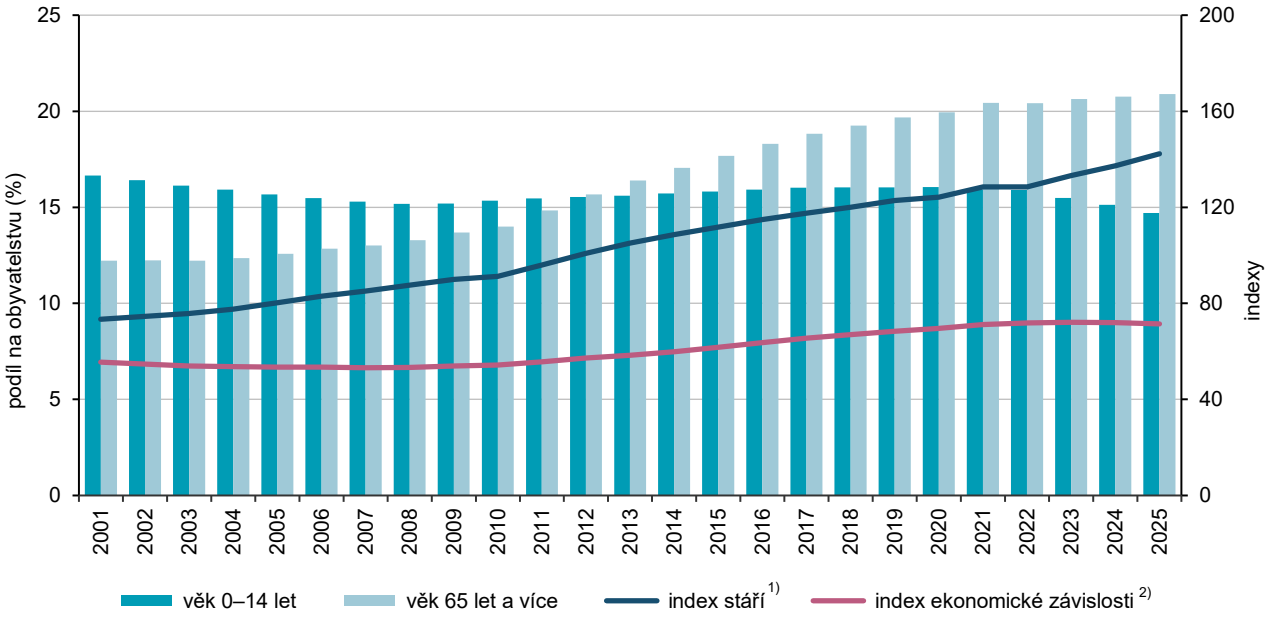

1) počet osob ve věku 65 let a více na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

…vloni byl šestý nejnižší mezi kraji.

Index stáří, zjištěný vloni v Ústeckém kraji, byl šestý nejnižší mezi kraji, v porovnání s republikovým průměrem byl v Ústeckém kraji počet osob ve věku 65 let a více

připadajících na 100 dětí vyšší o 4,2. Nejvíce osob ve věku 65 let a více na 100 dětí žilo v roce 2025 v Karlovarském kraji (159,7), nejméně ve Středočeském kraji (113,0).

Zvyšuje se i index ekonomické závislosti.

Index ekonomické závislosti vyjadřuje počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let. Stejně jako ostatní ukazatele popisující věkovou strukturu obyvatelstva, i hodnoty tohoto ukazatele v uplynulých letech převážně rostly. Výjimkou byly poslední dva roky 2024 a 2025, kdy se index ekonomické závislosti meziročně snížil. Zatímco v roce 2016 připadalo v kraji na 100 osob ve věku 20–64 let v součtu 63,6 osob ve věku do 19 let a ve věku 65 let a více, v roce 2023 to bylo již 72,1 osob. Do roku 2025 hodnota tohoto ukazatele poklesla na 71,4.

Cizinci

Z celkového počtu obyvatel bylo 5,1 % cizinců.

K 31. 12. 2025 žilo v kraji 57 611 cizinců, z toho 46,5 % žen. Na celkovém počtu cizinců v Česku (1 131 197 osob) se kraj podílel 5,1 %. Počet cizinců v kraji po roce 2015 převážně rostl. Nejvíce jich v kraji žilo v roce 2022, a to 61 723 cizinců. Podíl žen mezi cizinci se v období 2015 až 2020 pohyboval v rozmezí od 35,8 % (roky 2017 a 2018) po 36,9 % (rok 2020). V roce 2021 bylo mezi cizinci v Ústeckém kraji 39,2 % žen a v roce 2022 jejich podíl dosáhl 48,3 %. V následujících letech pak jejich podíl dosahoval okolo 46,4–46,5 %.

Graf 1.13 Cizinci v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

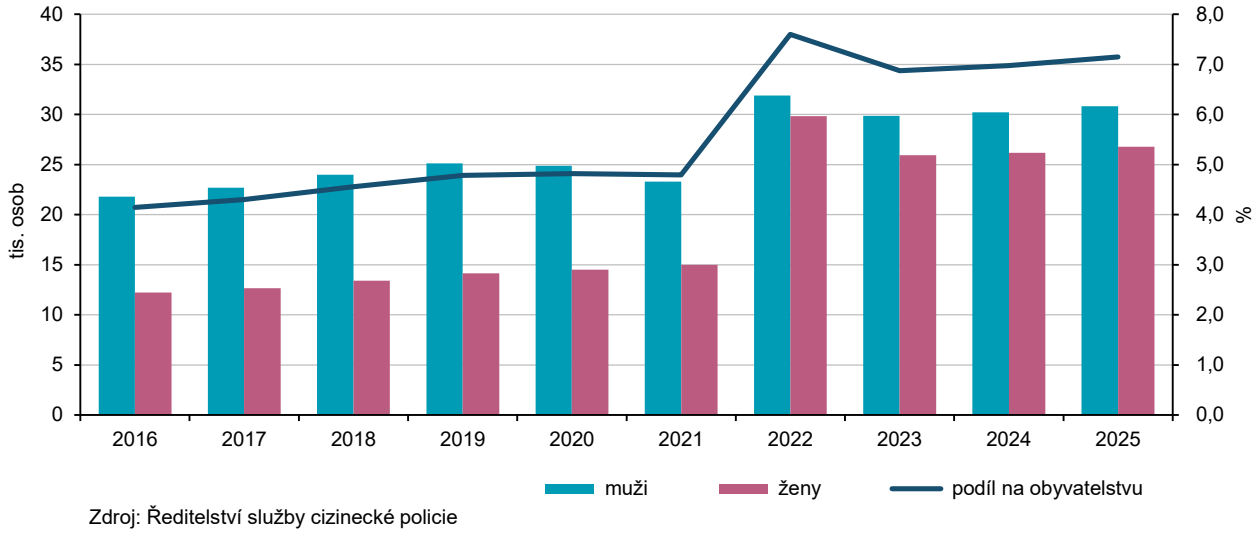

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Převažovali cizinci s přechodným pobytem, …

Z celkového počtu cizinců jich 24 519 (42,6 %) mělo ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji trvalý pobyt, zbývajících 57,4 % (33 092 cizinců) mělo přechodný typ pobytu. Před rokem 2022 převažovaly mezi cizinci v kraji osoby s trvalým pobytem. S příchodem uprchlíků z Ukrajiny se struktura cizinců podle typu pobytu změnila a od roku 2022 převažují cizinci s přechodným pobytem. Nejvíce jich mezi cizinci bylo v roce 2022 (podle stavu ke konci roku), kdy tvořili 65,5 % všech cizinců v kraji.

…u nichž převažoval dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí.

Do přechodného typu pobytu náleží přechodný pobyt občanů EU, dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí a dlouhodobé vízum. Na základě přechodného pobytu občanů EU se v kraji vloni zdržovalo 4 736 cizinců (8,2 % všech cizinců v kraji), dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí opravňoval k pobytu v kraji celkem 27 610 osob (47,9 % všech cizinců v kraji) a na základě dlouhodobého víza žilo ke konci loňského roku v kraji 746 cizinců (1,3 % všech cizinců v kraji).

Cizinci v okresech v letech 2021 a 2025

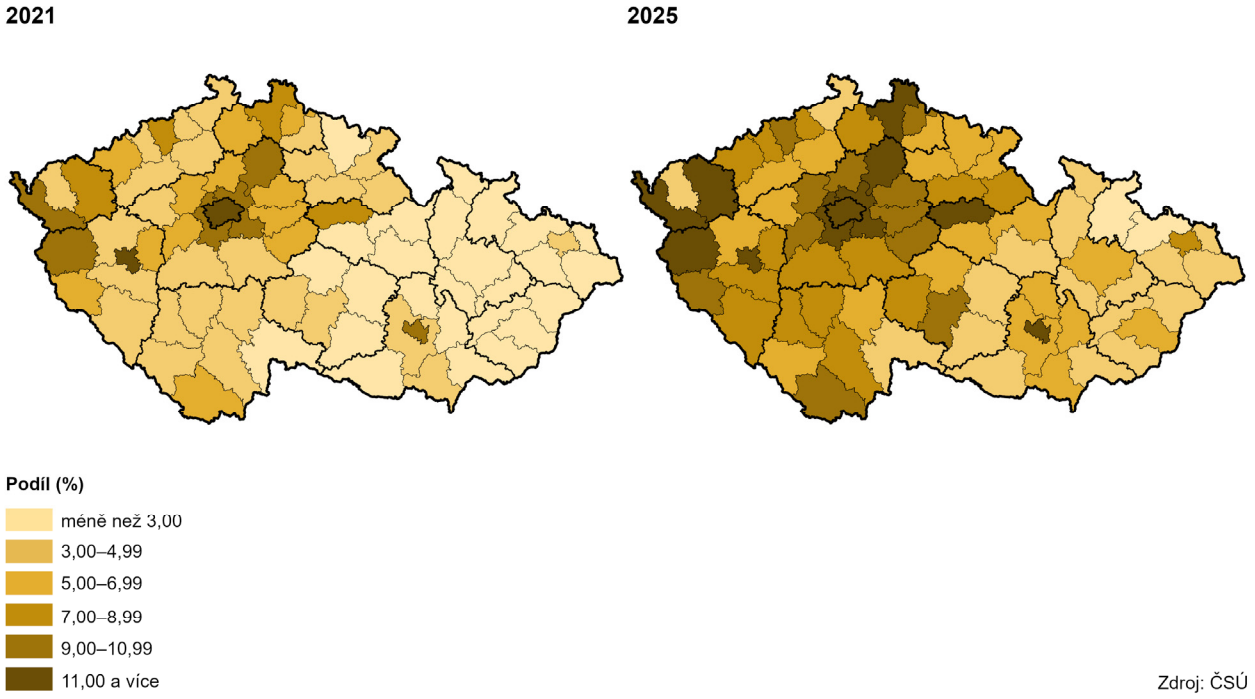

Zdroj: ČSÚ

Více než 49 % cizinců mělo státní občanství Ukrajiny.

Podle státního občanství pocházeli cizinci žijící ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji nejčastěji z Ukrajiny (49,3 % všech cizinců v kraji), druhá největší skupina cizinců měla státní občanství Vietnamu (14,6 %) a třetí největší komunitou cizinců v kraji byli vloni občané Slovenska (9,5 %). Z celkového počtu cizinců v Ústeckém kraji bylo dále 4,0 % občanů Mongolska, 2,6 % občanů Německa, 2,4 % občanů Ruska, 2,0 % občanů Rumunska, 1,6 % občanů Polska, 1,5 % občanů Filipín a 1,1 % občanů Bulharska. Ostatní státní občanství byla mezi cizinci v Ústeckém kraji ke konci loňského roku zastoupena méně než 1 %.

Graf 1.14 Cizinci podle státního občanství v Ústeckém kraji k 31. 12. 2025

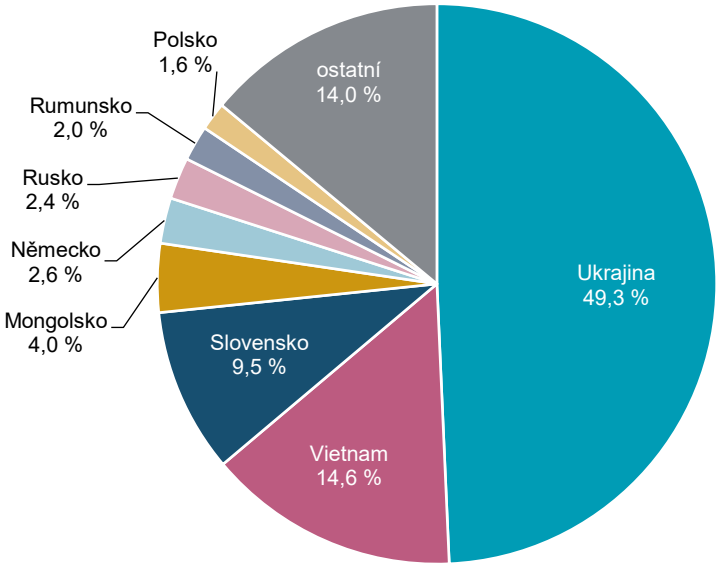

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie